

de Mythe

de Mythe

FRECK DE JONGE

De Mythe

Bij De Harmonie verschenen van Freek de Jonge

De Komiek (1980)

De Tragiek (1981)

De Mars (1983)

De Openbaring (1983)

FREEK DE JONGE
De Mythe

Uitgeverij De Harmonie
Singel 390
Amsterdam

Copyright 1983 by De Roje Hel BV

Alle rechten voorbehouden.

Inlichtingen: Big Boy Productions,

Postbus 214, 1400 AE Bussum.

CIP-GEGEVENS

Jonge, Freek de

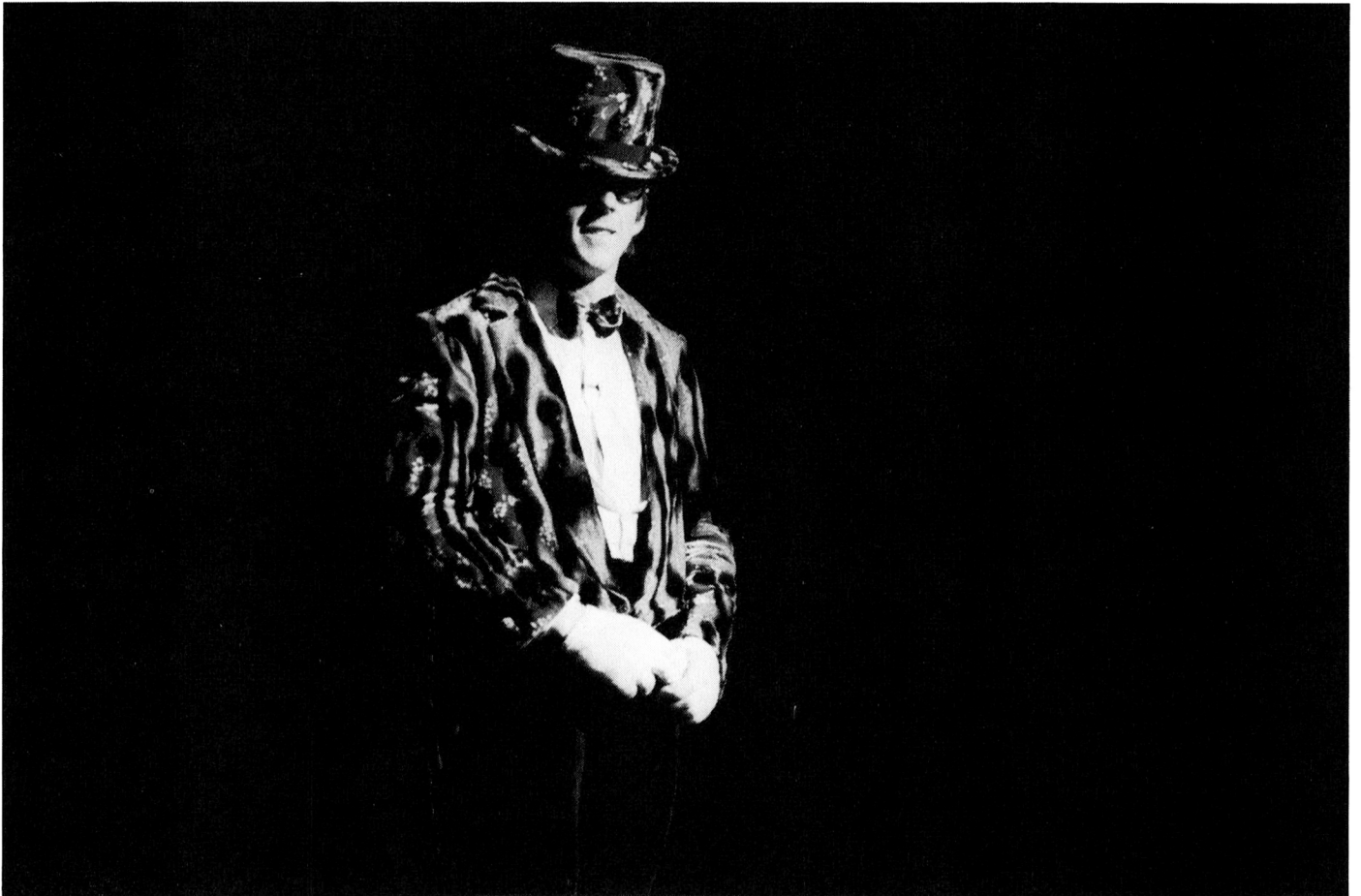
De mythe; De openbaring/Freek de Jonge; [fotogr. Marc Mildner]. –
Amsterdam: De Harmonie

Keerdruk.

ISBN 90-6169-211-3

SISO 796.4 UDC 82-2 UGI 416

Trefw.: toneelwerken (teksten).

DEEL I

(Het doek gaat open op de tonen The King of the Jews van Ilya Glazunow. Er hangen twee stroken doek van ± 60 cm breed vòòr een horizontdoek. Ik kom achter de voor de zaal linkse strook vandaan en loop naar voren.)

Ik loop van de heuvel en iets...

Ik wou maar meteen beginnen

als u het niet erg vindt

Ongeveer een kwartier na aanvang zijn we nu bezig

Het eerste kwartier heb ik weggelaten

U zult ongetwijfeld uit de media hebben begrepen

dat er tijdens deze voorstelling

niet zoveel te lachen valt.

(gelach)

Deze lach natuurlijk niet meegerekend

(gelach)

En deze ook niet trouwens

(gelach)

Dat zijn er al drie... vier... vijf... zes

(gelach)

Nou dat kan al niet meer stuk vanavond

(gelach)

Zeven... acht... negen...

(gelach)

Tien... elf

Let u op vanavond... Gisteren zijn we tot 16 gekomen

(gelach)

Twaalf

(gelach)

Dertien... We halen het net niet.

(gelach)

Veertien of toch?

(gelach)

Vijftien. Bijna

(gelach)

Zestien. Ja hoor. Gelijk aan gisteren

(gelach)

Eén hoger!

(gelach)

Twee alweer

(gelach)

Drie! Enzovoorts

Ik had één mopje om te beginnen

Het is niet zo'n daverend mopje

Er komt een man aan de grens

met een doos margarine

De douanier vraagt: is dat echte boter?

waarop de man zegt: 'Nee, morgen'

Dus we beginnen een kwartier na het begin.

Ik loop van de heuvel

Iets verderop onderaan

ligt een man

zeg maar een vrouw

dat is dramatischer

Ligt zij daar in hulpbehoevende omstandigheden

of maak ik dat ervan?

U bent een avond uit,

ik maak het ervan.

Ik versnel mijn pas,

dat wil zeggen

dat doet de heuvel

Is het bloed dat er uit haar mond komt,

of maak ik dat ervan?

Ook dat maak ik ervan

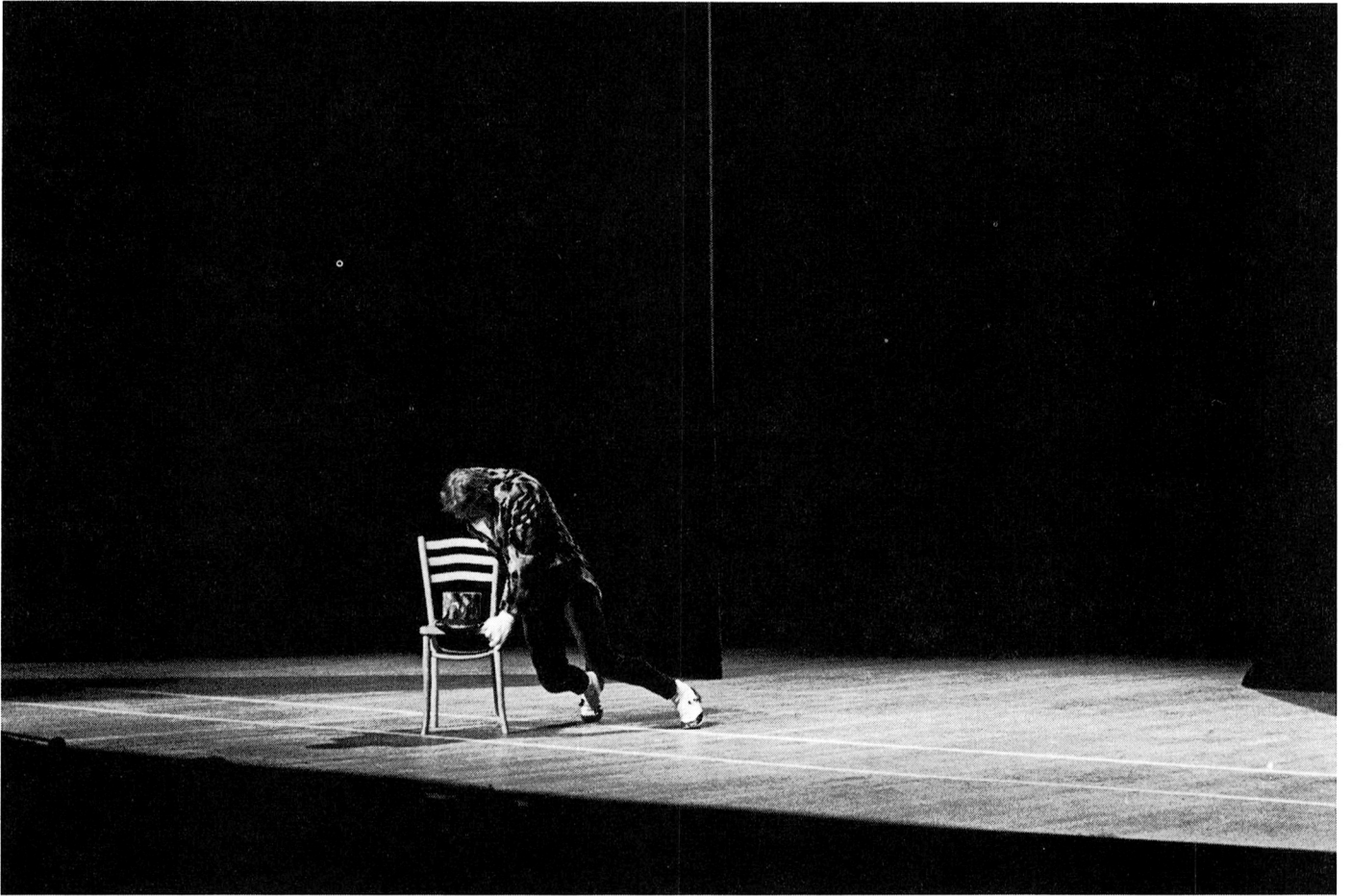
Ik loop op een holletje

want ik ga haar helpen.

Dat is mijn lust en mijn leven (een vrouw te helpen)

en ook de enige manier om ze afhankelijk te houden.

Ik moet opeens denken aan die jonge hulpverlener
hij was onderhoudstherapeut
waarmee ik eens onverwachts in een bokstent terecht kwam
waar een bijstandsmoedertje door
een briesende prijsvechter links en rechts
doorheen werd geslagen
Dit tot groot genoegen van het publiek
Elke keer als ze tussen de mensen belandde
werd ze beetgepakt en terug in de ring gegooid.
Mijn vriend kon dit niet aanzien
en stopte haar een biljet van 25 gulden toe en zei
ga een cursus volgen moedertje, vlug wat.
Hij wilde met mij de tent verlaten,
maar hij overschatte het belang van de minderheid
ten opzichte van de wil van de meerderheid
Een fout die hulpverleners wel vaker maken
Hij werd in de ring gesleurd
en stond daar met ontbloot bovenlijf
tegenover die dampende stier
Ik wendde mijn gelaat af
propte mijn duimen in mijn oren
bij gebrek aan een biljet van 25 gulden
Toen ik alles weer open deed
zag ik die kolos krimpend van de pijn
naar de hoek van de ring terugkruipen
met zijn handen in zijn kruis.
Ik heb mijn vriend nooit durven vragen
wat hij gedaan had
maar hij mompelde iets van:
het doel heiligt de middelen.
Ook een fout die hulpverleners wel vaker maken
Ik ben nu vlak bij de vrouw aangeland
Zij ligt daar werkelijk in erbarmelijke omstandigheden
Ik denk jammer dat ik mijn fototoestel niet bij me heb
En kniel bij haar neer
Mijn knieën kraken
Ik ga niet vaak voor een vrouw door de knieën

Mijn gewrichten staan stijf van het egoïsme
Ik lig oog in oog met haar en vraag
Kan ik misschien iets voor u doen?
Ze springt op en roept: ha ha ha gefopt!
Ik denk: dat ga ik ook eens proberen.
Ik ga onderaan de heuvel liggen,
gulp ketchup uit mijn bek
Ik lig er een uur
Ik lig er anderhalf uur
Ik lig daar twee uur
Ik begin me al behoorlijk beroerd te voelen
Na twee en een half uur hoor ik
het geluid van hoge hakken
Klik klak klik klak klik klak
Even is het stil
Ik denk ha hulp!
Maar nee, klik klak klik klak klik klak
Na een halve dag hoor ik slof slof slof
En iemand mompelt
Jammer dat ik mijn fototoestel niet bij me heb
Na drie weken
de maaien beginnen al uit de ketchup te kruipen
passeert er een cameraploeg met geluid
Vanaf dat moment is de passerende horde
niet meer te overzien.
Dag in dag uit trekken duizenden mensen aan mij voorbij.
Ja hoor daar ligt 'ie, van de televisie
Moet je nou toch 'es kijken zeg
valt nog wel mee in het echt
16 Jaar lig ik daar
Dan komt er iemand bij me staan die zegt:
Als u nog 2 weken blijft liggen
maakt u kans om in het Guinness Book of Records te komen.
Maar voor welke discipline, smee ik hem
Hij zegt: Voor medelijden hebben met jezelf
en vervolgt: Ik heb voor jou een belangrijke boodschap
Maar eerst dit.

Er was eens een koning
en die koning had een boodschapper
een plichtsgetrouw manneke
dat dag in dag uit enveloppen bracht
daar waar de koning ze hebben wou
De man was zo toegewijd
dat als er een dag geen bericht was
de koning het zo sneu voor hem vond
dat 'ie hem met een lege enveloppe op pad stuurde
Een fout die de overheid zich wel vaker met
zijn ambtenaren permitteert.
De boodschapper ging met pensioen
en genoot er nog volop 3 weken van.
Toen kwam er een tweede boodschapper
die nogal nieuwsgierig van aard was
Hij wou wel 'es weten wat er in die enveloppe zat.
Hield 'em boven de stoom van een fluitketel
De enveloppe bleek leeg
Die boodschapper zei tegen de koning:
Wat is dat nou voor een rotstreek om mij
een beetje voor joker door het land te laten sjokken
En de koning beloofde hem voortaan alleen
nog maar met gevulde enveloppen op pad te sturen.
Ook deze boodschapper ging met pensioen
en genoot er nog een hele dag van.
Toen kwam er een derde boodschapper
die niet alleen de enveloppe direkt open maakte
maar ook het bericht las
en er zelfs kleine wijzigingen in begon aan te brengen.
Zodanig dat de situatie in het land
maar dan ook volkomen uit de hand liep
De boodschapper wist het zo te draaien
dat de koning daar de schuld van kreeg
Ja, hij wist het zelfs zo ver te krijgen
dat de koning van de troon werd gestoten
en dat hij, de boodschapper de nieuwe koning werd.
Denk je dat die nieuwe koning

nog ooit een boodschapper in dienst zal nemen?
Het antwoord brandt mij werkelijk op de lippen
maar ik denk:
ik hou mijn kop,
stel je voor
ik weet niet eens tegen wie ik praat.

Hij werpt mij een cassette toe en zegt:
hier, breng deze boodschap daar waar het lot u brengt
Dus ik naar mijn auto....

*(loop naar achteren en zeg tegen een voor de zaal
onzichtbare vrouw)*

Wat doe jij hier?

Moet je niet thuis bij de kinderen zijn?

*(kom bij het tweede iets verder naar achter hangende doek aan
waarachter voor het publiek onzichtbare kinderen)*

Wat doen jullie hier?...ja!

(tegen vrouw)

Moeten die morgen niet gewoon naar school?

Alweer niet.... wat is er nu weer gaande?

Aardappelmoeheidsvakantie.

(tegen kinderen)

Mag ik misschien even de auto...?

(pak stoel)

Ik weet ook wel dat het de stoel is,

maar ik heb die mensen verteld

dat dit mijn auto is

en dat geloven ze.

Ja.

Als pappa dat zegt dan nemen ze dat aan.

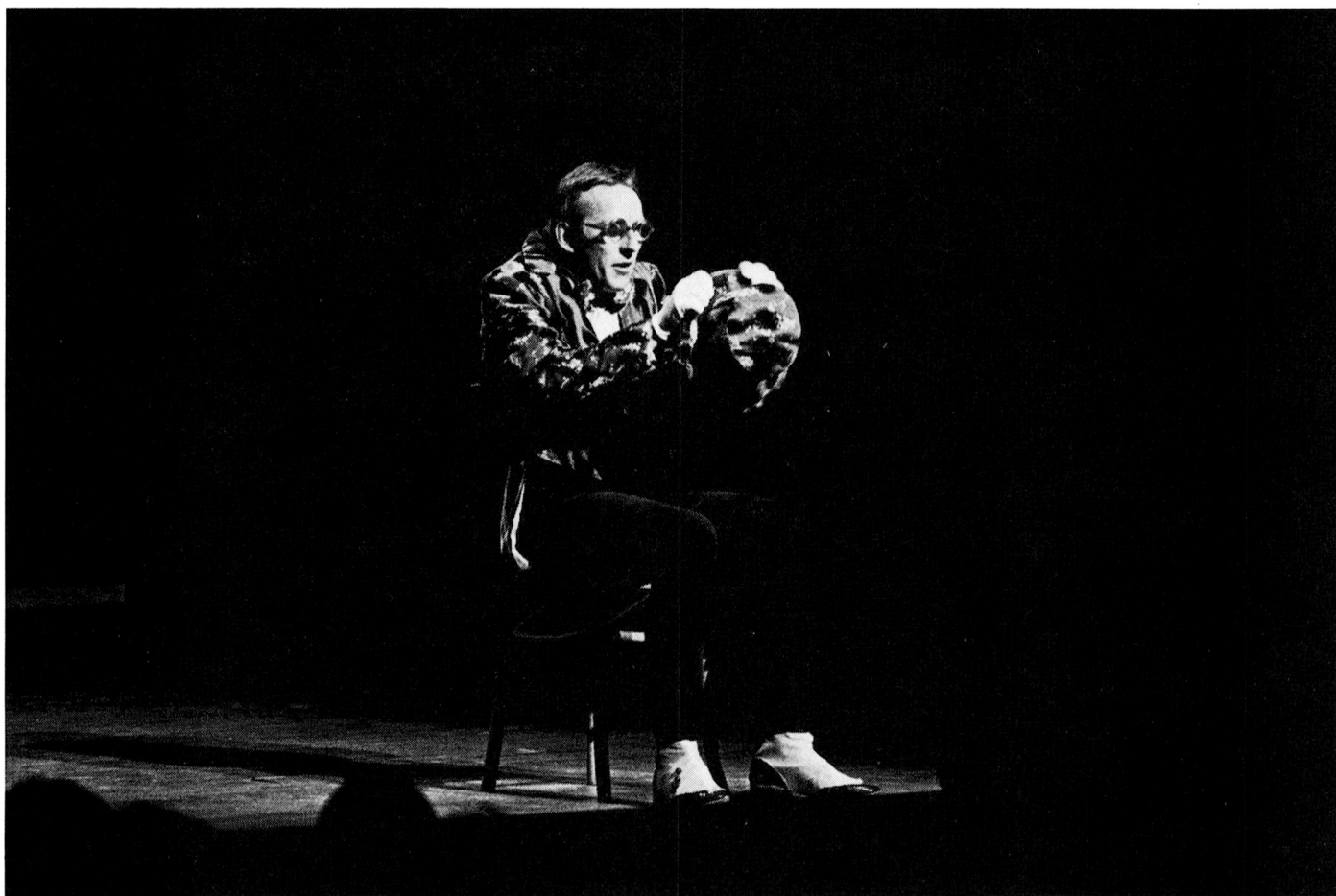
Ja.

Ik wou dat jullie iets meer

van de fantasie van die mensen hadden,

dat zou me een hoop geld schelen.

(ga op stoel zitten)

Ik stap in mijn auto,
ik gooi mijn cassette
in het dashboard-kastje, ik start
en rij vervolgens met een vaartje van 100 kilometer
op ruim 1600 mensen af.
Misschien kan ik beter zo gaan zitten
(draai stoel kwartslag)
Dat is de laatste keer dat ik uw leven red vanavond.
Verkeersborden flitsen aan mij voorbij
Geluidshinder.
Wat moet ik daarmee?
Als ik gas geef wordt de geluidshinder groter
trap ik op de rem is de geluidshinder niet meer te overzien.
Overstekend wild.
Laat ze in het bos borden neerzetten met
Voorbijrazend snelverkeer.
Denk aan onze kinderen.
Denk aan onze kinderen?
Denk aan je eigen kinderen!
Ik heb genoeg aan de mijne.
Pijl naar links
kan ik volgen.
Pijl naar rechts
kan ik volgen
Pijl omhoog
Wordt moeilijk, maar ik kan 'm volgen
Maar 3 pijlen in het rond...
uren rij ik over de rotonde.
De autoradio geeft merkwaardige marsmuziek
knor knor bochel bochel
afgewisseld door een gedicht:

Er was een man die niet langer God ontkende
hij dacht: als ik in Hem geloof dan moet Hij er wel zijn.
Er is nog hoop, riep hij dwars door de ellende,
zoiets als water drinken en denken: hmm... heerlijk wijn!

Het was in een tijd dat de verwarring groot was
de dreiging van de bom haalde de pit eruit
je zou als leek geneigd zijn te denken dat God dood was,
een gat in de markt dus voor een positief geluid.

De man riep: kom, ik ken de weg de waarheid en het leven
Als je erkent dat je een zondaar bent,
moet je mij je vertrouwen geven,
krijg ik een C-omroep en 2 zetels in het parlement.

Hij zag zichzelf al zitten in de hemel
zij het op gepaste afstand van zijn vaders troon.
Hij dacht: als God mijn vader is, wat ik aan mag nemen
moet ik een halfbroer wezen van Gods zoon.

En hoewel er velen zeiden dat die vent getikt was
erkenden anderen hem onherroepelijk als hun Heer
Hij riep dat alles voorbeschikt was
en keek dientengevolge niet goed uit in het verkeer.

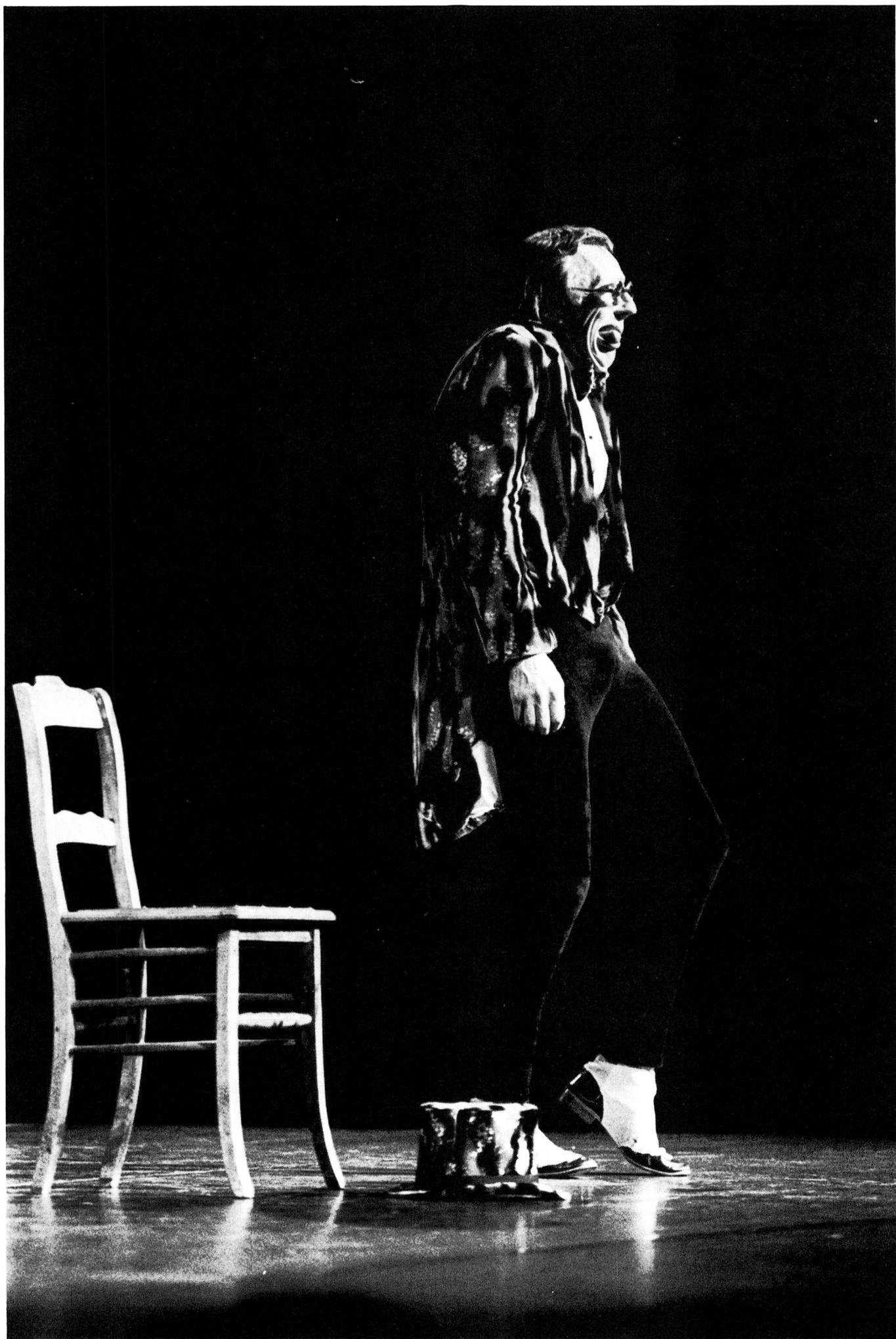
Zo kwam hij toch nog onverwachts op een kruispunt om het leven.
Daar hebben zijn discipelen 3 dagen heel devoot op hem gewacht
Zij hebben hem zelfs een 4de dag een kans gegeven
en hem toen naar het crematorium gebracht.

Daar was het of God zelf zich met de plechtigheid bemoeide
de schoorsteen wou niet trekken en de rook sloeg neer
zo stikte gans de achterban, terwijl hun Heer verschroeide
Er is nog hoop, dat zie je dan maar weer.

En voort gaat het over het asfalt, voort...
Ik kijk uit mijn rechterraampje
naast mij draaft een hert
Ik roep: je moet oversteken joh,
heb je die borden daar net niet gezien?
Mij krijg je het bos niet in
Het hert kijkt mij aan met een koppie van:
wedstrijdje doen?
Automatisch laat ik het gaspedaal los
Het hert neemt een lichte voorsprong
Dit laat ik niet op me zitten
ik geef een dot gas
Het hert klapt tegen een verkeersbord
en valt links uit de flank voor mijn rechterwiel
Ik gooi mijn portier open
(vioolmuziek)
Aha
is dit dat bos waar ze die ontslagen violisten in gestuurd hebben?
Ik loop om de motor...
(loop voor om stoel)
Ooh wacht
Ik heb een Volkswagen
(loop achterom stoel)
Ik loop om de motor
en neem een kijkje
Daar ligt het hert
dampend, reutelend, schuimbekkend
alsof het een fles Drecht
in één keer achterover heeft geslagen,
werkelijk in erbarmelijke omstandigheden
Ik denk: jammer dat ik mijn fototoestel niet bij me heb.
De avond valt
Boem! Kletter, klinkerderinkel, kladderadatsch
De wind huilt,
Snik. Snotter. Snuif. Snuif
En de wolven huilen mee

Snik. Snotter. Snuif. Snuif
Een uil roept
Koekoek!, tsjilp, kwinkeleer, lorre
En daar . . .
daar boven de kruinen van het geboomte, verschijnt . . .
om een of andere merkwaardige reden
de volle maan!
Nu eerst zie ik de contouren
van dat krankzinnige kasteel
waar mijn avontuur zich gaat afspelen
In het fluweelzwart van het silhouet
floepen 2 lichtjes aan
Floep aan, floep aan
Ik loop naar het hert
voel een keer aan haar buik
en na een kort inwendig onderzoek
kan ik niet anders dan konkluderen
dat het hert zwanger is . . .
Zij heeft een reetje in haar buik!

Ik kom bij de voordeur van het kasteel
en kloep op de vermolmdde deur:
Kl olm, kl olm
De deur zwaait open
Kniersp, kniersp
Maar dat kan ook een nieuw zoutje zijn
Achter de deur
staat een klein eng mannetje
en ik denk: wegwezen
Maar hij heeft me bij de schouder en zegt:
knierfbottel proel droem frommelgram?
Ik zeg: ja, ik kom aangereden met mijn auto
dat hert springt uit de berm
ik er tegen aan.
Laten we de politie bellen.
Hij snoert me de mond
en trekt me de hal in.

Daar staan nog es 98 van die kleine
griezelige mannekes.

(langdurige imitatie)

dat zijn er 4,5

(onderbreek imitatie)

die 6de, daar heb ik altijd zo'n moeite mee

(doe hand in broek)

Ik geloof dat mijn onderbroek te strak zit.

(voel in kruis)

Hé, hoe kan dat nou?

Ik ben toch met 2 van huis gegaan... dacht ik.

(roep in broek)

Alle ballen verzamelen!

(tegen vrouw achter doek)

Ik was toch met twee van huis gegaan?

In het glas op de wastafel laten staan.

Maar jij hebt je gebit toch wel in, hoop ik.

Anders kunnen er hele enge dingen gebeuren.

98 Van die mannetjes
en die mannetjes deinzend achteruit
en vormen een halve cirkel rond een ovalen vijver.

En op het water

lopen

héél voorzichtig...

twee

onvoorstelbaar kleine schoentjes.

In den beginne schoorvoetend, maar weldra

regelmatig rondjes draaiend van 36.2

Al die mannetjes roepen gescandeerd:

Geloof in de kinderschoenen!

Geloof in de kinderschoenen!

Het zweet breekt me uit

Ik geloof me de pokken

Ik doe wat ik kan
maar kan niet voorkomen
dat een van de
schoentjes water maakt.
Ik gooi nog een schepje op mijn geloof
maar ik kan niet voorkomen dat beide schoentjes
als baksteentjes van een poppenhuis
naar de bodem van de vijver zakken.
Een ogenblik is het beklemmend stil
Dan pakken die mannetjes me beet
duwen me een gang in
schoppen me een trap op
We passeren deuren van waarachter angstige kreten klinken
(tegen vrouw achter doek)
Spannend vind je niet?
Ik ben blij dat ik het zelf verzonnen heb,
.....
Wat sta je daar nou te grienen?
't gaat toch goed?
.....
Maar, dat is jouw probleem
.....
Daar kan ik toch niks aan doen?
Wat zegt de therapeut ervan? ... nou!
.....
Dat is wat ik al jaren roep.
Moet je daarvoor naar een ander?
Al jij nu nog met de oorlog zit
heeft Hitler 'em
toch een beetje gewonnen.
Stel nou dat ik die dagboeken
wel allemaal geschreven had.
.....
Ik ben d'r vals genoeg voor.
Toe geen tranen alsjeblieft
(loop naar voren en declameer)

Liefste.

Als je huilt, pak ik je hand
en staar nadrukkelijk uit het raam
Verdriet zet zich wat vlugger vast dan vreugde
en troosten ja dat weet ik niet.

Ik kan je verdoven met een levenswijsheid
of shockeren met een grap
of lijmen met ik hou van je
laat je maar even gaan.
Maar troosten.
Hoe hebben mijn ouders dat gedaan?

Van Rossums Troost bleek slecht voor de gezondheid
en een bakkie troost pruttelt allang niet meer in
een pot op een pit
verdriet wordt snelgefilterd
Espresso! ... Italiaanse troost
Waar je bloednerveus van wordt.
Troosten is hopeloos verouderd.

Er zijn er die met troost de kost verdienen
de broodtroosters!
Zij lessen dorst door hardop 'water' te roepen
in de woestijn.
(Een fout die hulpverleners wel vaker maken)
Zij putten uit een uitgedroogde bron
of praten voor dovemans oren.
Vergeven en vergeten blijkt vaak een hele troost.

(terug bij vrouw achter doek)

Dús liefste
Als je verstikt in je verdriet
geen uitkomst ziet,
bedenk dan ik weet het ook niet.
en laat dát je troost dan zijn.

(tegen kinderen)

Ja bemoeien jullie je er niet mee?

Dit is een zaak tussen je moeder en mij.

.....

Natuurlijk hou ik van je, natúúrlijk

Denk je dat ik hier met al die mensen erbij

het tegendeel zou beweren?

Wie, wie denk je dat je voor je hebt?

Ben Cramer?.... Kom nu!

.....

Natuurlijk ben je mijn

.....

Nee, dat zeg ik niet

Ben je gek, met al die mensen erbij.

.....

Ik durf alles te zeggen, maar dit heeft toch geen zin?

Dat zijn verworven intimiteiten die je niet...

.....

(tegen kinderen)

Ja... bemoeien jullie je er alsjeblieft niet mee, ja!?

(tegen vrouw)

Goed oké, je... je bent mijn eh okselfrisse poepert

(tegen kinderen)

Lach niet jullie, lach niet!

.....

Ja, dat weet ik ook niet

waarom ik hier leuk ben en thuis niet.

Bovendien ik ben thuis wèl leuk, 'es kijken

2 jaar geleden met Kerstmis

was ik nog onweerstaanbaar leuk.

.....

Toen waren jullie bij oma, nou

ongetwijfeld een reden waarom ik zo leuk was.

Vorige week toen tante voor jou die das zat te breien

Toen ik zei: tante wil je een borreltje?

Zij zei: Nee, ik wil niet drinken,

want ik moet nog breien.

Hoe vond je die?

.....

Ja, dat was tante die leuk was, da's waar.

En die buurvrouw die zei:

ik ga dit jaar voor

de 13e keer naar Lourdes,

het is maar goed dat

ik niet bijgelovig ben.

Dat pappa tegen de ober zei: ober kopje thee!

De ober loopt weg en pappa roept haar achterna:

Maak er maar een potje van!

.....

Ik kon toch ook niet weten dat ze lesbisch was,

dat wist ik toch niet?

Waar moest ik dat aan zien?

.....

Ik snap het ook niet waarom die mensen lachen

.....

Nee, die vinden niet alles leuk.

Hoewel....

(loop naar voren tot zaal)

Ik sta laatst voor mijn boekenkast

ik wil mijn telefoonboek tussen de boeken proppen

Het wil niet... telefoonboek te dik

of boekenkast te vol, dat kan natuurlijk ook

Ik begin te bladeren in mijn telefoonboek

Ik denk: die bladzij met Aaron die kan er wel uit

Die bladzij met Bouterse die kan er ook wel uit

Die drie bladzijden Cohen die kunnen er ook wel uit

Wat bleek

als al die vreemdelingen oprotten

pastte mijn telefoonboek weer in de boekenkast.

(gelach)

(terug bij kinderen)

Ik ben bang dat ze wèl alles leuk vinden

Er zitten rassisten en fascistten tussen.

(weer tot zaal)

Nee, nee, nee... wat ik had moeten doen is
naar die boekenkast lopen

De werken van W. F. Hermans en de werken van Gerard Reve
die moeten eruit, dan past mijn telefoonboek er ook in.

(applaus)

(tegen kinderen)

Er zitten zelfs boekverbranders in de zaal!

Mensen kijken te veel naar Sonja.

Willen zo graag in orde zijn...

in Ordnung muss sein

Dat is het nieuwe fascisme, als je het mij vraagt

(loop langs vrouw)

Wat doe jij nu? Je houdt een dagboek bij

Ik ga weer even aan het werk

als jullie het niet erg vinden

Ik kom in die gang

omringd door 98 van die mannetjes

Ze pakken me bij kop en kont

en gooien me in een kamertje.

(cellomuziek)

In de kamer naast mij begint iemand cello te spelen

of in de cel naast mij begint iemand kamero te spelen

Mijn handen gaan op de tast... aah

(voel twee handschoenen)

Aha twee handschoenen

Er moet hier onlangs iemand met 2 handen geweest zijn

(voel een stoel)

Aha een stoel

Kan ik tenminste zitten

Stel je voor je bent gevangen en je kunt niet zitten

kom je na 10 jaar vrij

moet je zeggen:

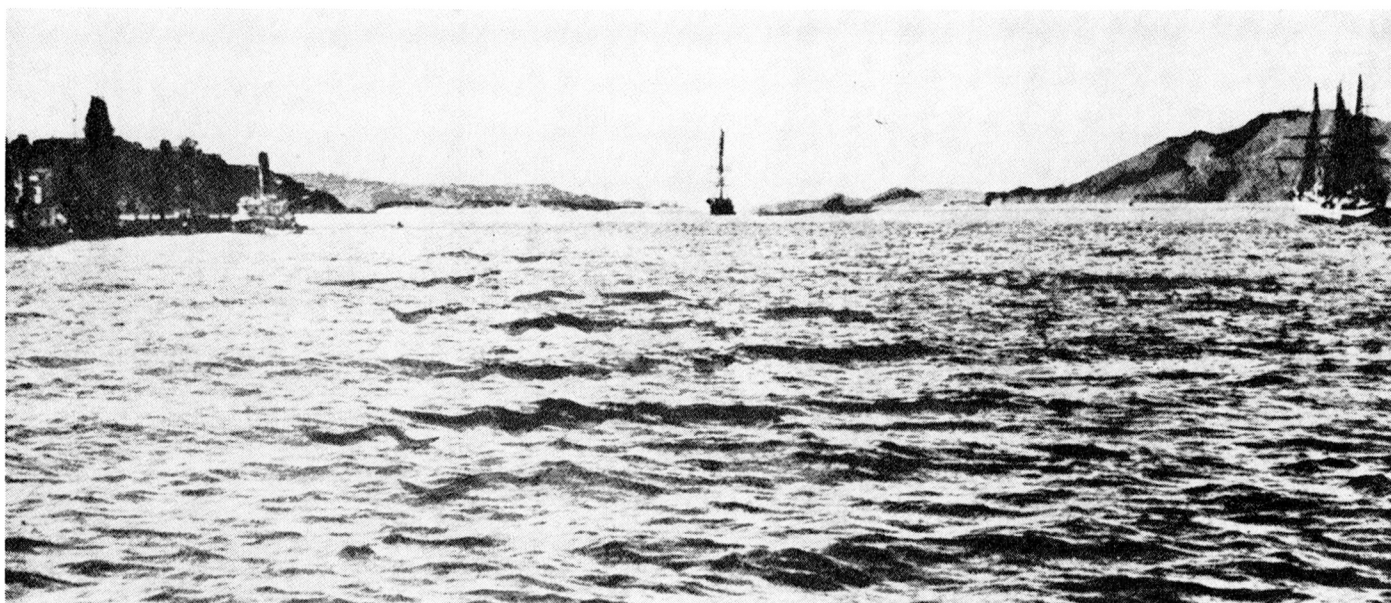
ik heb 10 jaar niet gezeten.

(voel een hoge hoed)

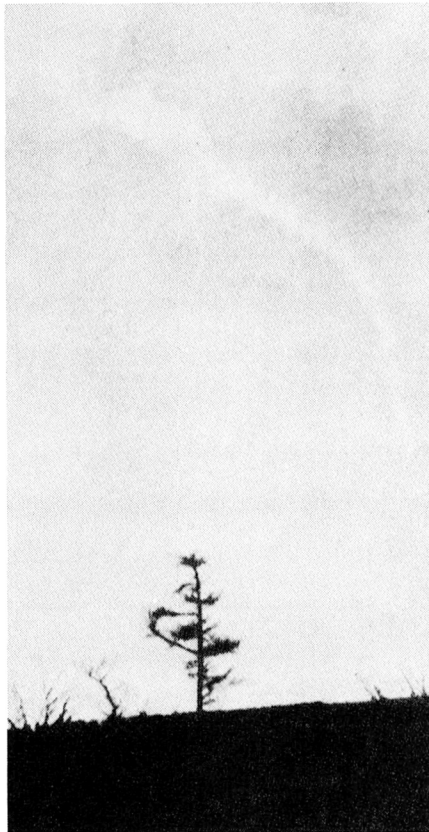
Aha een hoge hoed.

(stop hand in hoed)

Ah! Rotkonijn!
Waar ben ik hier verzeild geraakt?
Is dit het geboortekasteel van Fred Kaps?
(tast in het rond)
Wat... aah.... twee foto's aan een touwtje.
Hang maar stil foto's
beweeg maar niet.
Een film zullen jullie toch nooit worden.

De ene foto toont ons water
met drie schepen en twee rotspartijen
De Straat van Messina drie dagen
voordat er een
onderwaterbeving plaatsvond
die meer dan
100.000 mensen doodde.
Tactisch moment om een foto te maken.
Drie dagen van te voren
en dan wegwezen naar je donkere kamer
niet even denken
kom ik ga die drie dagen benutten
om die 100.000 mensen een tip te geven
Nee, dat kan je niet aan de krant verkopen.

De andere foto toont ons een litteken in de lucht.
De rokende fragmenten van een BOAC Boeing 707
die neerstort op de Mount Fuji,
gefotografeerd door een
Japanse schoolmeester,
124 passagiers en bemanningsleden
vonden de dood.
Ook tamelijk overmoedig van zo'n gezagvoerder
om over een fotograferende Japanner te vliegen.
Dat is de Goden verzoeken, als je het mij vraagt.
Denk niet dat als de atoombom valt,
dat mensen naar de
schuilkelder rennen
welnee men pakt zijn fototoestel
en probeert gauw nog een plaatje te maken,
zeker in Japan,
dat laten ze zich niet voor een 2de keer ontgaan.

Ik heb weleens het gevoel
dat al die fototoestellen met elkaar
de ellende afdwingen.
Kijk in mijn eigen album.
Het zwembad 2 tellen
voordat mijn neef erin dook.
Niet even zeggen
dat ze het leeggepompt hebben.
De oceaan een kwartier
voordat mijn schoonzuster zeeziek werd.
Die is daarna nooit meer dezelfde geworden.
De oceaan.
Het album van de burens.
Buurman heeft u zin
om even naar de bevalling van ons
kind te komen kijken?
Nee ik heb een protestmeeting geloof ik
Maar daar zit je al in het bankstel
met het album op je schoot
en de buurvrouw
die je alleen kent van twinset en klokrok
ligt daar ineens
prettig gespreid voor je neus.
En drukt iets tussen haar benen uit,
waarvan je weet wat het is,
anders zou je zeggen:
buurvrouw hou dat in godsnaam bij je,
ik koop zelf wel even een blikje kattevoer.
En haar man er maar omheen rennen:
Toe schat trek nou niet zo'n verkrampt gezicht.
Dokter kan u misschien even aan de kant?
Het is onze bevalling
En die vrouw: ik moet persen.
Dan de man: ah... dan ben ik de persfotograaf!

Foto's in de krant:

Schoonmakers op een vliegveld,
drie uur voordat de paus er de grond zal kussen,
met in één krant het verkeerde onderschrift:
schoonmakers op een vliegveld
een half uur nadat de paus
er de grond gekust heeft.

Die foto's hoef ik niet te zien.

Ik wil de paus weleens zien bij een spermabank
met zijn eerste storting.

Een noors fjord
kabbelend water
met vermoedelijk vier
onderzeeboten eronder.

'Toe pa, ga jij 'es met je pijp in je bek
een stukkie
onderwater zwemmen,
maak ik een polaroid.'

Zo hou je de mensen wel bezig.

Een bioloog een dokter en een verpleegster
met een baby op hun arm,
waar zijn die vader en moeder
in godsnaam gebleven?

In de reageerbuis waarschijnlijk.

Reageerbuisbaby.

Dat is nog iets wat ik me voor kan stellen

Die tijd kom je wel door.

Maar de reageerbuis kleutertijd

En de reageerbuis pubertijd

En dan als reageerbuis volwassene temidden
van al die vijandige mensen

die allemaal via

de penis in de vagina tot stand gekomen zijn

Die je allemaal zo aankijken

alsof ze aan je neus zien

dat je uit een pipet komt

Terwijl je toch ook gewoon 9 maanden in de
baarmoeder hebt rondgehannest
Het reageerbuissyndroom
je kan er op wachten
en wie moet dat betalen?

In de kamer naast mij wordt iemand verhoord
of overhoord dat kan ik niet goed horen
Is het bloed dat er tegen de muur spat
of maak ik dat ervan?
De ondervraagde blijft maar beweren:
toch is het zo, toch is het zo
Wat is er in godsnaam zo?
Wat is mijn boodschap ook alweer?
Verdraaid,
ik heb mijn cassette
in mijn dashboardkastje laten zitten
Die is geheid gejat als ik terugkom
(Er zit een man in de Amsterdamse tram
hij geeuwt
weg gouden kies!
Er is je niet voor niks geleerd
je hand voor je mond te houden)
Wat is er in Godsnaam zo?
Ik wou dat ik hier iets durfde beweren
waarvan
ik vond dat het zo was,
zonder dat ik daar om wat voor
subtiele reden
door welke groepering dan ook
op kon
worden aangevallen:
ja maar
Iets dat ik simpelweg kon doorgeven
als een
een medium
dat een bericht van hoger orde verwoordt

(aan een touwtje zakt een pakje papiertjes)

(lees eerste papiertje voor)

Iedere decadente samenleving
bouwt zijn eigen
toren van babel,
de onze heet vrede
de spraakverwarring is evident.

Toch is het zo.

(tweede papiertje)

Veel mensen stellen met steeds meer nadruk hun anderszijn
om aan te tonen dat iedereen gelijk is.

Nog maar een keer doen?

Veel mensen stellen met steeds meer nadruk hun anderszijn
om aan te tonen dat iedereen gelijk is.

Geef maar even door dit papiertje.

(derde briefje)

Soms wil ik schijnen als de zon
verzenen, bloedend en vibrerend
koelsissend, dorstlessend....

(tegen kinderen)

Wat zijn dat voor flauwe grappen
een beetje je vader in de maling nemen?

(vierde papiertje)

Ieder probleem dat je oplost heb je zelf gesteld

Ik ben benieuwd hoe dat in het Duits klinkt.

(vijfde papiertje)

Vroeg ik als kind mijn pa verlegen
is er tussen de druppels ook regen?

Dan zei mijn oude heer gevat
wat maakt het uit, je wordt toch nat.

(zesde papiertje)

Het liefste was ik louter licht
niet meer gekweld door mijn gewicht
geen kracht meer die mijn richting kon bepalen
het liefst zou ik louter stralen

Want hoe luchtig ook de dichter dicht
zijn woorden zullen nimmer sluiten
ze zullen hooguit zijn een bliksemschicht
gevolgd door wat gedonder in de gr...r...ui..
in de ruiten

(tot vrouw)

Het moet glazen zijn... hè? Nee..
er staat hier ruiten maar het moet glazen zijn.
Nou, anders rijmt het niet op sluiten.

.....

Ik vind het wèl leuke gedichtjes.

.....

Maar om er nou een heel programma mee te vullen.
dat weet ik niet
Misschien meer iets voor een boekje?

.....

Nee, het is niet leuk
om collega's belachelijk te maken....
Dat is met een Maserati voorbij een T-Ford scheuren
en roepen: kun je niet harder?
Maar geen Maserati zonder T-Ford.

(loop ijsberend rond)

Wat zijn dat voor enge voetstappen die ik hoor?
Waarom klinken ze niet verder weg?
Waarom komen ze niet dichterbij?
Omdat het mijn eigen voetstappen zijn.
Er wordt aan de deur geklopt
hard geklopt, zacht geklopt
Waar heb ik dat eerder gehoord?
De deur gaat open en er staat een klein mannetje
met een 8-kaarsige kandelaar
en hij wenkt... hij wenkt
net zolang tot al die 8 kaarsen uit zijn

Hij loopt voor mij uit de gang in
en samen lopen wij door een eindeloze gang
en ik zeg tegen hem
Je moet het leven zien
zoals het is
ik bedoel
je leeft tenslotte om de dingen die je niet weet
je leeft niet om wat je weet
om wat je weet zou je gelijk je polsen doorsnijden
of een kogel door je kop jagen
Daarom begrijp ik de wetenschap ook niet
steeds maar nieuwe argumenten aandragen
om het leven nog ondraaglijker te maken
(*snuif*)
Ik ruik de lucht van geroosterd hert
ik kom in een kamer
en boven een smeulend openhaardvuur
met een pin dwars door het hert
dwars door het reetje
staat daar een klein mannetje aan het spit te draaien
dat later in de binnenstad een showarma-zaak is begonnen.
In één hoek zitten mannetjes leer te looien voor kinderschoentjes
in een andere zet iemand een grammofoonplaat op
James Last: 20 sfeermelodieën voor bij Gebraden Reerug
(*dan weerklinkt Carmina Burana van Orff*)
Een deur zwaait open
als voorbode van een lange stoet
loopt een klein mannetje met één kaars
en hij wenkt, hij wenkt
achter hem Martin Luther King
En ik zeg:
Maarten... Maarten
Nog gedroomd de laatste tijd.
Hé Maarten nog gedroomd?
.....
Ja ik droom maar daar heeft de mensheid niks aan...

Jeanne d'Arc... Sjaantje sjaantje
Hoe is 't met met de ark?
Hé Sjaantje heb je misschien een vuurtje voor me?
John Lennon, stel je voor...
John stel je voor, John Imagine.
Een klein meisje met een geel jurkje en zwart haar
Ik ken je niet, wie ben je?
En daar: Willem de Zwijger
Willempie, Willempie...
Hé eh zeg 'es wat, hé Willem.
Ik weet best dat je Jeroen Krabbé bent.
Meelij met wie, met mij en mijn arme volk
Gandhi! Gandhi Ghandhi-tje... Gandhi
Hoe vond je de film?
.....
Jezus!...
Jezus!
Nu had ik werkelijk iedereen verwacht hier
Maar Jezus nee.
Jammer dat ik mijn fototoestel niet bij me heb
Pilatus nee, die heb ik hier niet gezien
Er stond wel iemand zijn handen te wassen net,
maar die had waarschijnlijk met zijn fikken
in dat glas van mij op
de wastafel gezeten.
Pas op hoor, Jezus, er liggen allemaal spijkers op de grond.
Kijk uit waar je loopt
en daar volgen... tientallen mensen
met littekens in hun polsen
gaten in hun slaap
gaten in hun voorhoofd
striemen in hun nek.
En dan gedragen door 8 mannetjes
op een zilveren schaal
met een pluk gras in d'r bek
het pasgeboren reetje

Dat kijkt mij aan met een koppie van:
wedstrijdje doen?
Ik wil erachteraan
maar mijn voeten staan als aan de grond genageld.
Moet je maar geen grappen over spijkers maken
Waar ben ik hier in godsnaam verzeild geraakt?
Is dit de snelweg naar de hel?
The Highway to Hell of is dit the Stairway to Heaven?

Ik zit in mijn auto
Mijn wagentje is omringd door herten
Ik stap uit en kijk achter de bomen
of ik Walt Disney ook ergens zie staan
Naast mijn auto likken twee herten
een pasgeboren jong schoon
dat door mijn rechtersporwiel
uit de buik
van de moeder geperst is.
Daar zie ik vage contouren
dat lijkt wel dat krankzinnige kasteel
waar ik ooit 'es geweest ben
Naast de deur hangt een koperen plaatje
met stof bedekt
Ik veeg het schoon
School
voor
Martelaren
Vorbereidend Hoger Onderwijs
Nu begrijp ik opeens als die mensen met die littekens
dat moeten de eindexamenkandidaten geweest zijn
Als ik terugkeer bij de auto
sleurt iemand het kadaver
van het hert in een bakfiets
waar op staat:
Voor Kat en Hond
Ik pak de cassette uit mijn dashboardkastje
en stop hem in de recorder:

Sinds wij het paradijs verloren
dood men de tijd zonder geduld
bouwt naar de hemel aan een toren
verward door taal, verlamd door schuld.
Eens zal het licht hier schijnen,
van oost tot west van zuid tot noord.
De grenzen van de taal verdwijnen
eens verstomt het woord.

Men probeert ons te behoeden
wie onderaan staat valt niet diep
Doet ons geloven in het vaag vermoeden
dat iemand ooit op het water liep.
Eens zal het licht hier schijnen,
van west tot oost van noord tot zuid.
Dan zullen schaduwen verdwijnen,
eens kom ik hieruit.

Er zijn er die vooruitgang preken
niet tot toegeven bereid.
Er zijn er die om stilstand smeken,
op zoek naar vrede in hun tijd.
Eens zal het licht hier schijnen,
van oost tot west van zuid tot noord.
Dan smelten tralies, breken lijnen
zolang ga ik voort.

(tegen vrouw)

Zolang gaan wij voort

(krijg pakje)

Hè... is dat voor mij?

.....

Vandaag? Oh, dat wist ik helemaal niet

Zal ik het hier uitpakken?

Wat leuk van je dat je d'r aan gedacht hebt.

(in pakje zit kinderschoentje)

Geinig zeg

erg leuk

om zo naast de

vuilnisbak te zetten

Dat heb ik nou altijd willen hebben

(tegen kinderen)

Hebben jullie ook wat?

(krijg identiek pakje)

Ik ben benieuwd hè? Erg benieuwd.

(pak kinderschoentje uit)

Dat is sneu zeg, daar heb ik er net één van gekregen

Kan ik ze misschien allebei ruilen?

Oh nu zie ik het, het is een paar

erg geinig.

twee pakjes, één besteding

Nou ik zie ze al staan

met de vuilnisbak ertussen in

.....

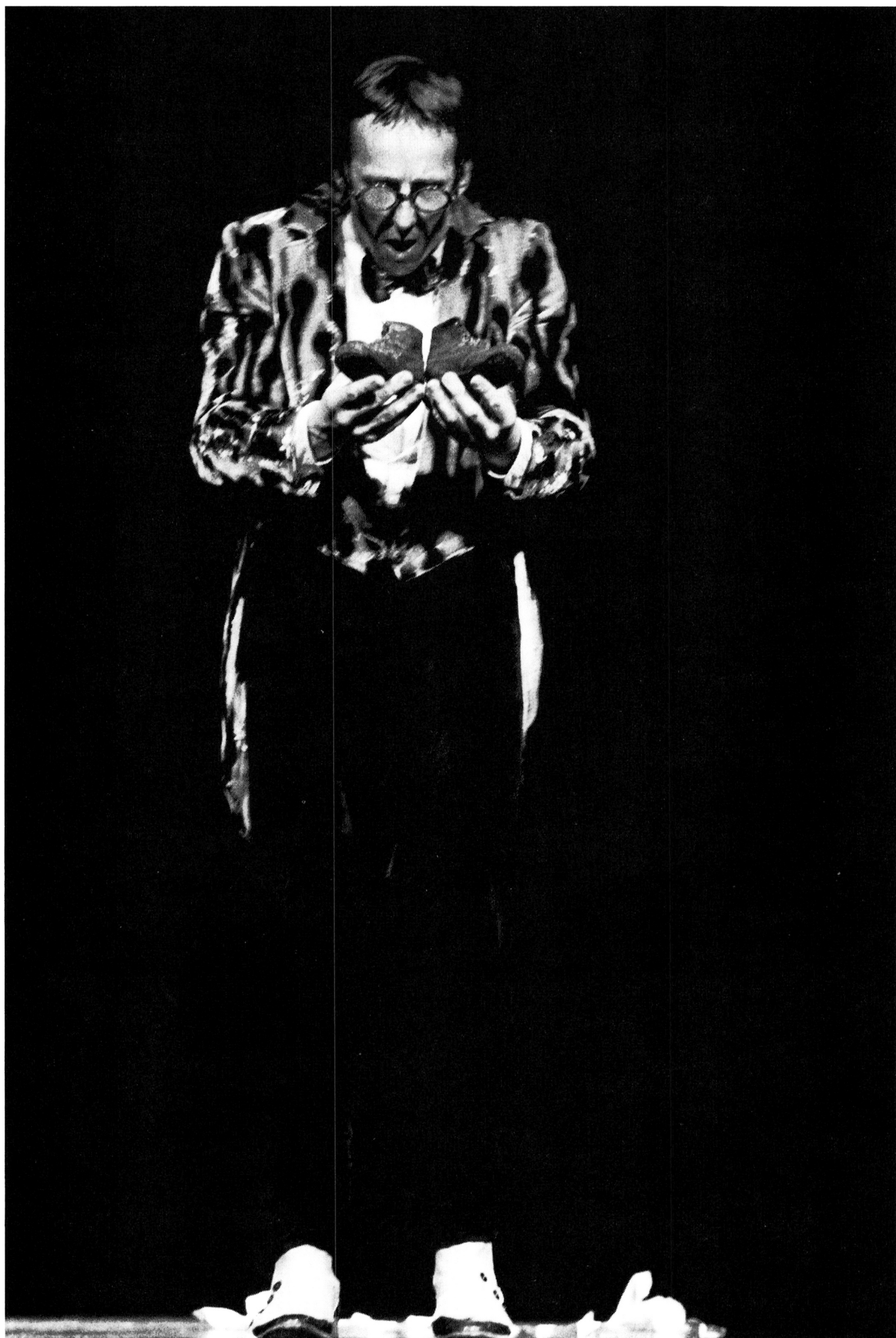
Van wie?....deze schoentjes?

Het is niet waar,

(tegen zaal schoentjes ophoudend)

Het zijn de kinderschoentjes van Charlie Chaplin

(de schoentjes spreidend)

Oh ja, nou zie ik het.

Was er niet nog een bolhoedje en een wandelstokje ook bij?

Oh, dat krijg ik nog van mijn moeder, leuk!

(tegen gezin)

Kom, het is afgelopen.

.....

Een beetje vroeg

omdat ik het eerste kwartier

heb overgeslagen.

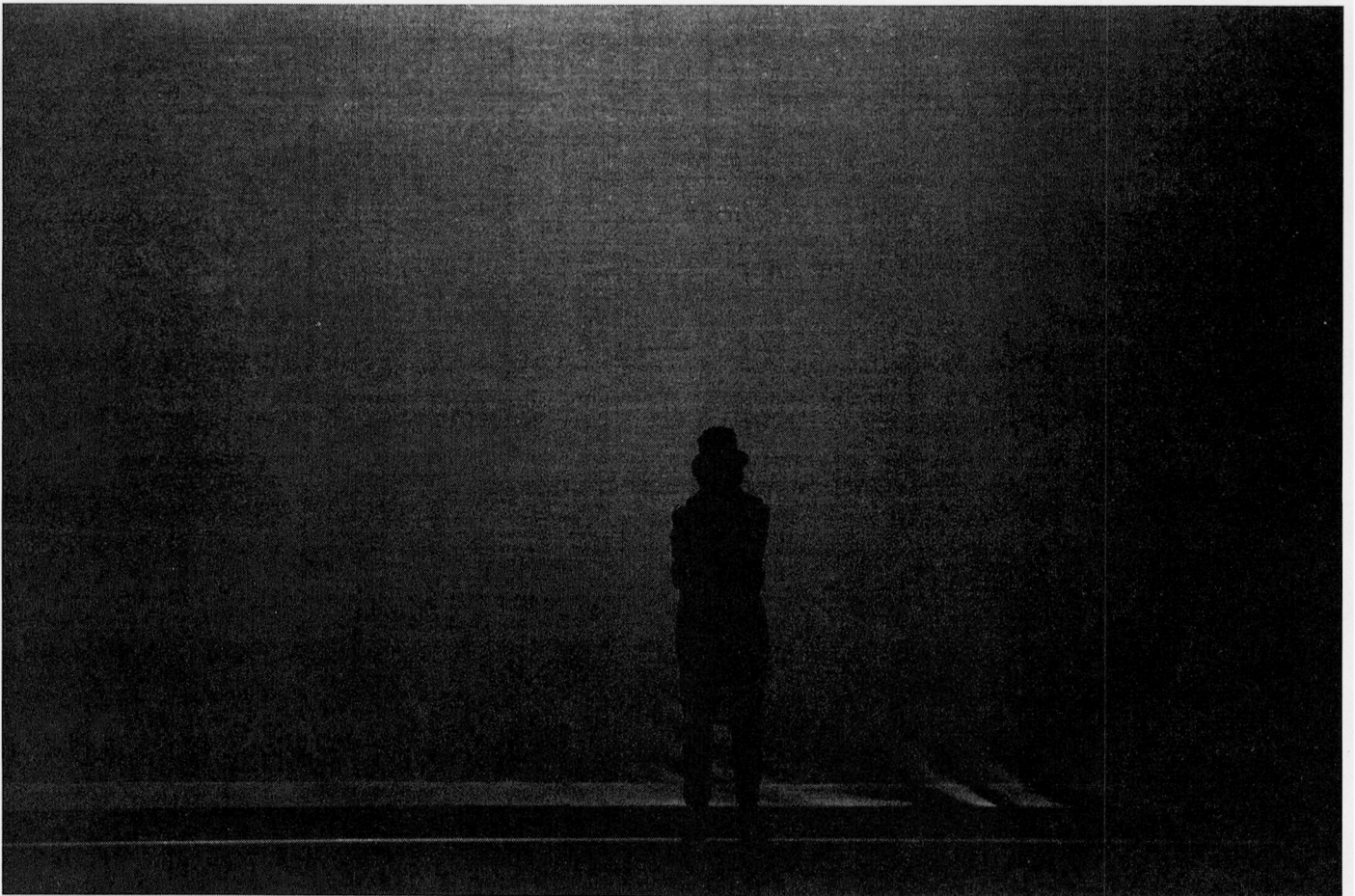
.....

Nee dat hoef ik die mensen niet te zeggen,

die ga ik niet uitleggen dat het afgelopen is.

Da's een fout die teveel hulpverleners maken.

(loop af en verschijn daarna tegen het gaasdoek van de horizon)

(tegen gezin)

Kijk daar zitten ze

Mooi hè, vind je niet?

.....

Nee, je mag ze niet voeren

Dat mag alleen ik alleen

.....

Zolang het donker blijft blijven ze gewoon zitten.

Tot pappa zegt dat het licht aan mag

Dat kan soms wel eens even duren

Maar de mensen vinden het enig

.....

Ja, da's heel wat anders dan opvoeden.

Mooi hè?

.....

Ja, jammer dat ik mijn fototoestel niet bij me heb.

DOEK

DEEL II

(Toneelbeeld als in Deel I. Het voor de zaal rechterdoek wordt iets opgetrokken en de schoenen en benen van de figuur van voor de pauze worden zichtbaar. Dan wordt het linkerdoek opgetrokken en daar sta ik, als clown verkleed. Met twee koffers. De ene bevat een accordeon, de andere attributen en kledingstukken. Beide doeken worden opgetrokken en het toneel is leeg, op drie omgevallen stoelen na. Loop op de stoelen toe)

Laat de ware stoel opstaan

(de middelste stoel gaat staan)

(loop naar voren en open de koffer met de accordeon)

Aah...aaha...ooh

Aaaah...aaah wat jammer.

Aaah wat jammer

Aah wat jammer dat ik daar niet op spelen kan

Aah wat jammer

Een accordeon, daar zit nou alles in

en ik kan er niks uithalen.

't Lijkt mijn eigen leven wel.

Mijn grootvader die kon accordeon spelen

Mijn grootvader was de laatste kapitein

op een strontschuit.

Die kon acco...en verhalen vertellen

Het ging alleen maar over poep, alleen maar

Was helemaal vergroeid met zijn vak,

Hij lag een keer met zijn strontschuit in de sluis

en naast hem, pal er naast

lag een plezierjacht

met aan dek een vrouw die naakt lag te zonnen

Het water stond hoog

en zou weldra naar een lager peil zakken

Men had het plezierjacht stevig aan de kade vastgemaakt

Mijn grootvader zag dat

maar is nooit een geweldige prater geweest.

De sluis wordt opengedraaid
en die dame roetsjt... plons in de stront
Kwam koppie boven en riep mijn juwelen, mijn juwelen!
Mijn grootvader zei: had je die dan niet om?
Nee, zei ze, ik wou helemáál bruin worden
Nou, zei mijn opa, dat is je dan wel gelukt!

Mijn zuster heeft het nooit goed kunnen leren
het accordeonspelen.
Kreeg altijd een briefje mee van de leraar
uw dochter zal het wel nooit leren.
In een tijd dat je dat nog over vrouwen kon zeggen.

Dan pakte mijn vader de accordeon
moest zij met haar bibs op een stoel gaan zitten,
met haar enkels op een andere stoel
en dan sloeg hij die accordeon op haar knieën
Roepend: je zal 'em eronder krijgen,
je zal 'em eronder krijgen

(haal 1 toon uit de accordeon)

Herkent u deze melodie?

Dat is het begin van een wereldberoemd liedje
lalalalalalalalalalalala *(Thema uit Love Story)*
lalalalalalalalalalalala *(Lara's thema uit Dr. Zjiwago)*

Meezingen mag

lalalalalalala *(Thema Popcorn)*

Mijn vader die was muzikaal

Mijn vader was tamboermaître van het muziekkorps
(maak ritmische handbeweging vanuit het kruis)

Hele dagen liep 'ie zo.

Was helemaal vergroeid met zijn vak

Het is nog een wonder dat wij er gekomen zijn

Daar zullen wel een paar reageerbuizen aan te pas zijn gekomen

Achter mijn vader kwamen 8 majorettes

Met breinaalden met garenklosjes aan het eind
daarachter kwam een zootje maffe trommelaars
met varkensblazen in plaats van gewone vellen

Dat was: knorknor in plaats van rombom

En daar achter kwam een man met een bochel
Die was de grote trom,
dus dat was:
bochel, bochel in plaats van tsieng boem
Had 'ie een keer een puistje op z'n bochel
was het: bochel, puistje, bochel, puistje
bochel, spetter, bochel, etter.
En daar achter kwamen een zootje blazers
niet met toeters maar met van die jasjes aan.
Kwam een keer bij ons thuis de Wehkampgids
Het enige magazine dat wij lazen
Stond in dat je echte tamboermaître-stokken met
verchromde knop en verchromde punt kon krijgen
En dat je die in de lucht kon gooien
Stond niet bij dat je dat eerst moest oefenen
De eerste keer gooit mijn vader dat ding de lucht in
twee majorettes dood
De overgebleven 6 rukken de klosjes van hun breinaald
en beginnen zo op hem in te prikken
Was hij de klos.
Komt 'ie 's avonds thuis,
pakt de accordeon
Mijn zuster moet haar handen op de tafel leggen
en hij begint er zò op te meppen
Ik sta er bij te kijken
Zegt mijn vader tegen mij:
heb jij soms ook zin
om op accordeonles te gaan?
Nee... nee... ik ga wel op voetballen.
Verloren we de eerste wedstrijd met 8-2
Kom ik thuis
Moet ik met mijn bibs op één stoel gaan zitten
met mijn enkels op een andere stoel
Pakt mijn vader de accordeon
klimt op de aanrecht,
klimt op het keukenkastje
en springt zo op allebei mijn scheenbenen... krak... krak

Lalalalalalala (*Thema Popcorn*)

Was ik toch liever op accordeonles gegaan

En mijn vader oefenen, oefenen.

Had 'ie dat ding een keer opgegooid

kon 'ie 'em nergens terugvinden

Lag 'ie op het landvast van een rijnaak

boven het water balancerend

Hoe is het mogelijk!

Mijn vader dacht:

Jammer dat ik mijn fototoestel niet bij me heb.

Ging ie naar huis, kwam ie terug en een mensen

Mijn vader zegt: wat is hier aan de hand?

Nou we zijn naar jou aan het dreggen

Naar mij aan het dreggen?

Ik sta hier toch?

Nee, jij bent net daar verdronken

... Ik sta hier dat zie je toch?

Man je bent gek

je bent net daar verdronken

Nee ik ben nièt gek en ik ben ook nièt verdronken

Je bent wèl gek

Zo'n discussie die hulpverleners wel vaker voeren

Had mijn vader die stok een keer bij een braderie zó hoog opgegooid

dat 'ie nooit meer terugkwam

dacht mijn vader

maar die stok stond al enige tijd rechtop in zijn hoofd

Had daar kennelijk een zenuw geraakt

die geen signalen meer doorgaf

naar het centraal zenuwstelsel.

'Hallo hier centrale, waarom hoor ik niks?'

'Nou omdat er een tamboermaîtrestok

rechtop in je knar staat, kaffer.'

En mijn vader liep maar door

liep maar door

de brug stond open maar hìj liep gewoon over het water

kennelijk een zenuw geraakt

die dat niet meer onmogelijk maakte

Maar de rest van het korps zakte er allemaal doc
Mocht mijn vader geen tamboermaître meer zijn
Moest 'ie de vlag dragen.

En die vlaggestok pastte precies in het gat
wat die tamboermaîtrestok had geboord
En bij wind tegen liep 'ie een beetje zo

(hel achterover)

wind mee zo

(hel voorover)

en bij zijwinden begon 'ie een beetje te zwalken.

Kwam die invitatie van de koningin voor het def

Mijn vader óefenen...óefenen

Hele dagen was 'ie van huis

Mij zuster leefde helemaal op

lalalalalalala (Popcorn)

Als de vlaggestok uit z'n kop schoot

moest mijn moeder 'em 's morgens

weer iets dieper

in z'n hoofd duwen.

Tot ze 'em niet dieper kreeg

Toen zijn er 4 amerikaanse soldaten gekomen

en die hebben de vlag nog iets dieper in z'n hoofd

Die foto heb je misschien wel 'es in de krant zien

Eindelijk was het zover.

Mijn vader loopt voorop

windje tegen

Maar in de luwte van het paleis

gaat de wind liggen

De vlag slaat voor z'n ogen

Mijn vader begint te zwalken,

Loopt een keer tegen Dick Passchier op

Komt op het bordes

struikelt...

De vlag schiet

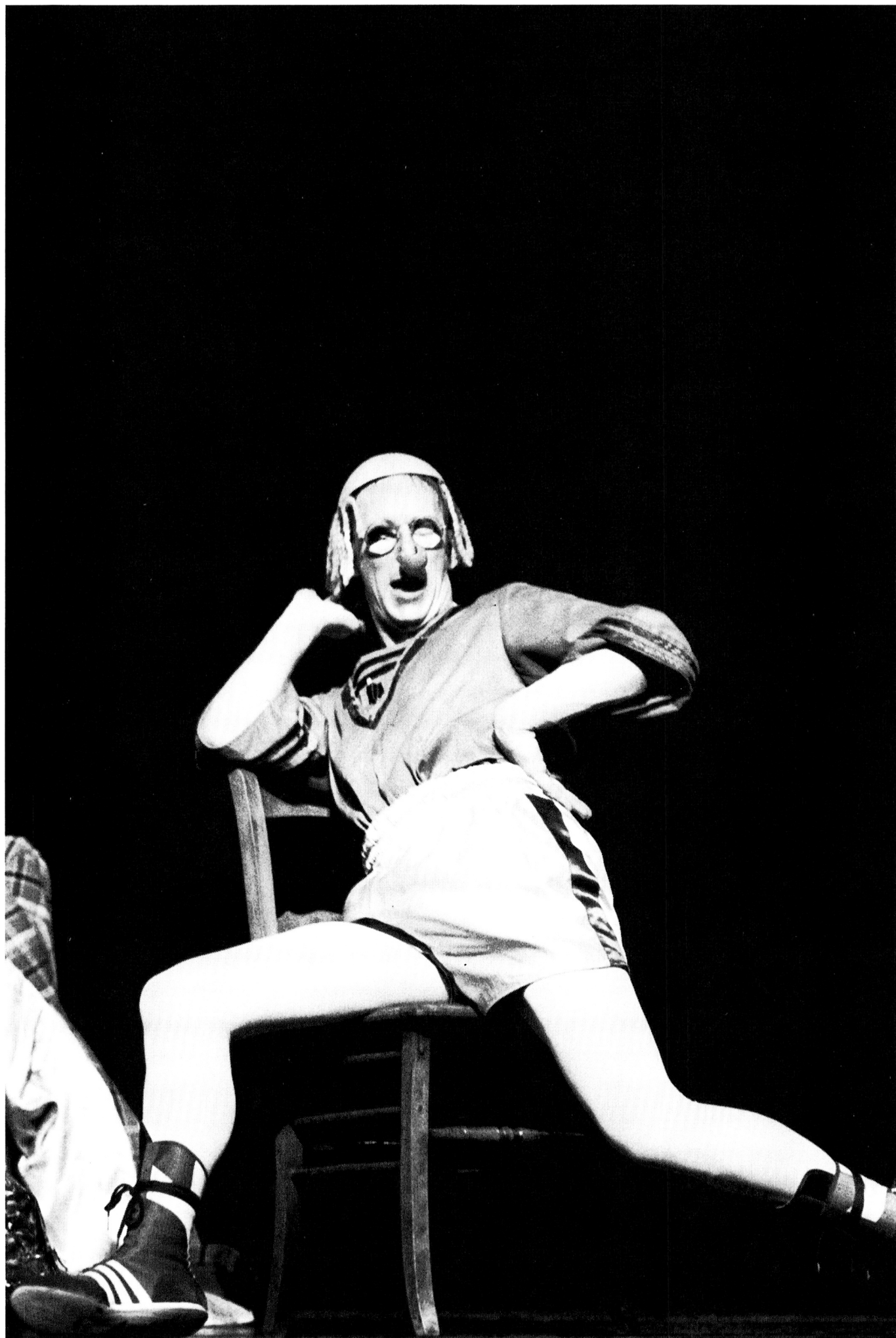
het paleis binnen

gulp bloed over de roje looper

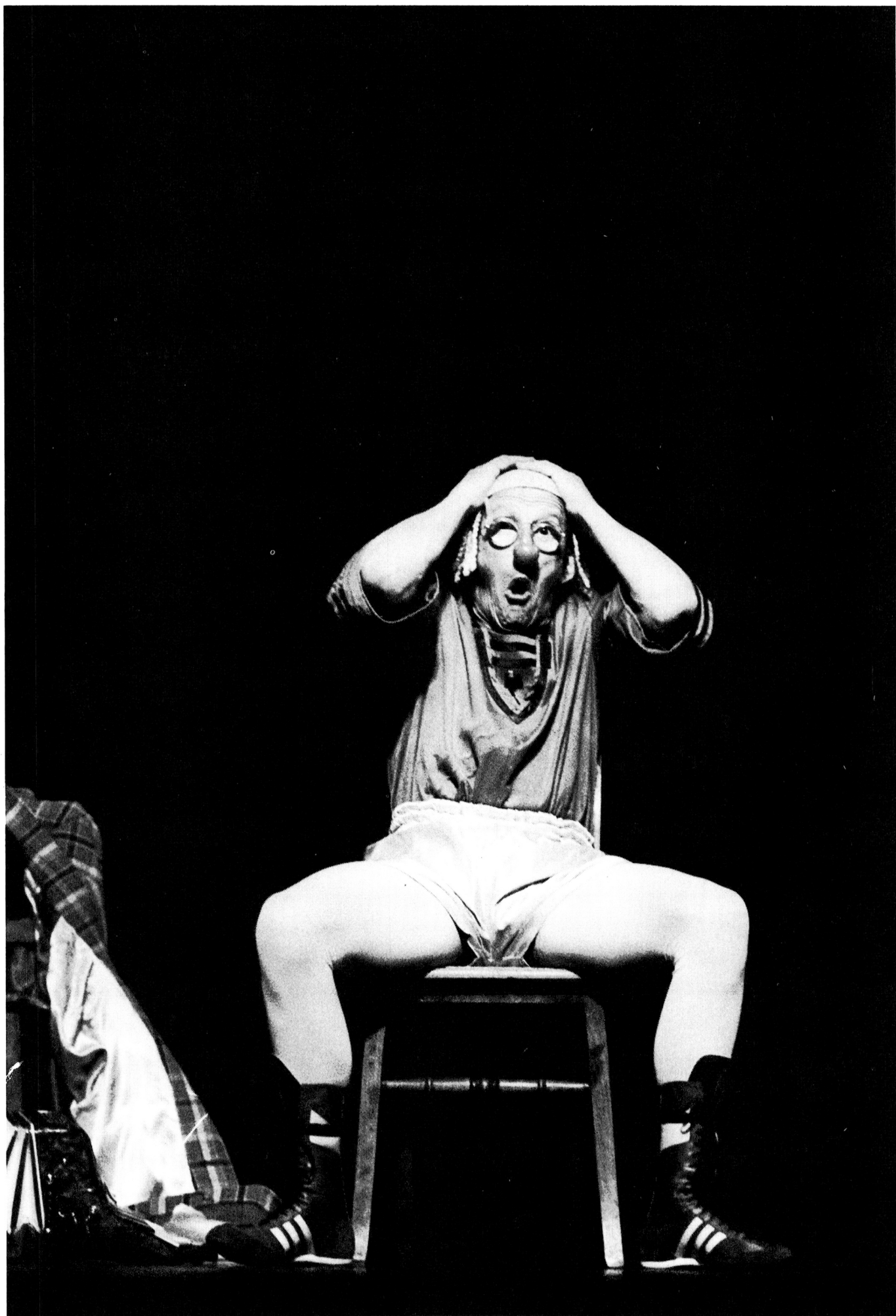
Zegt de koningin tegen de prins:
Nog weer 'es wat anders dan dat vrouwtje
met dat vlaggetje, dat hoedje en dat toetertje
En van die opmerking is de prins
toen zó depressief geworden!
Komt mijn vader 's avonds thuis
Pakt de accordeon
Begint op mijn zuster in te slaan
Komt mijn broer binnen
die 20 jaar ouder is,
uit een vorig huwelijk
Die zegt: ik zie dat toch liever Harrie Mooten doen
Mijn vader laat de accordeon vallen
op mijn broers tenen
Die bukt
Mijn vader pakt het broodmes
En tjap... tussen zijn schouderbladen
Maar soms...
Soms kon het ook wel weer zo
verschrikkelijk gezellig zijn thuis.
Dan zaten we bij de open haard
mijn zuster met 'er 10 gebroken vingertjes
Ik met mijn 2 versplinterde scheenbeentjes
Mijn broer met het bestek in zijn ribbenkast
en dan ging mijn moeder verhalen vertellen
Over de roman die ze net gelezen had
Over een verpleegster
die verliefd werd
op de chirurg Dr. Snijgeil
maar hij beantwoordde haar liefde niet
Om hem jaloers te maken ging zij toen
een verhouding aan met een hart
dat op transplantatie
stond te wachten
in een weckfles op de vensterbank

Bloep. Bloep
Zo heette die roman ook.
Bloep. Bloep
Uitgegeven bij Loebloeb.
Gingen die 2 trouwen
Denk je dat kan helemaal niet
Maar ja hoor, in het noorden des lands
vonden ze een of andere
maffe pastoor bereid.
Gingen ze op huwelijksreis naar Heidelberg
Wordt ze 's morgens wakker
Weg hart
Zet de radio aan
Hoort: I left my heart in San Francisco
Dus zij naar San Francisco
Komt op dat vliegveld aan
Hoort:
bloep... bloep... bloep
Gooit een hangar open,
Hoort:... bloep
bloep... bloep
Ziet een deur
Loopt naar binnen
Komt in een kamer
Hoort bloep... bloep... bloep
Ziet een wat kleiner deurtje
komt in een iets kleiner kamertje
Hoort: bloep... bloep
Ziet een nog kleiner deurtje
Komt in een nog kleiner kamertje
Nog kleiner kamertje... bloep... bloep... bloep.
Kleiner... kleiner... kleiner
en zij maar denken:
Waar is nou toch dat hart?
Stond ze in de linkerkamer!

Mijn moeder gaf één keer in de maand een Tupperware
Daar kwamen de vrouwen waarvan je het gevoel had
Als er iets luchtdicht afgesloten in de ijskast moet ...
De goeie feministes natuurlijk uitgezonderd
Eén had het maar over haar dochter
de naaldkunstenaresse
Die bleek aan de spuit te wezen.
Maar soms kon mijn moeder
Ook weer zo geëmancipeerd uit de hoek komen.
Ik stond een keer met mijn halfbroer
door het sleutelgat van de badkamer
naar het meisje van dag en nacht te kijken.
Eerst ik en mijn broer op de uitkijk
en toen mijn broer en ik op de uitkijk
Daar had je moeder! Ojé!
Mijn moeder deed ahum ahum
Ik zei: neem een hoesttablet moeder
Moeder zei: wat doen jullie daar?
We kijken of ze onze shampoo zal pakken
Komen jullie zo allebei
maar even naar mijn slaapkamer
Ojé!
En mijn broer stapte zelfverzekerd binnen
En ik Ojé!
De slaapkamer. Ojé! Het bed. Ojé!
Het hertje van Van Meegeren
De linnenkast met de liefdesbrieven
onder de handdoeken links
Daar zat mijn moeder op het krukje voor de kaptafe
in een blauwe doorschijnende tule voile
Ze zei: zo heren
dus jullie wouden graag naakte wijven zien?
En ik: Ja, maar geen blote moeders
Mijn moeder gaat staan
En Hopla! opent haar voile
Ik dacht:
Ojé!

Mijn broer nam zelfbewust een kijkje
Ojé!
Hij tilde moeders hangborst
voorzichtig aan de tepel op
Ojé!
Pakte de tweede tepel en
wierp moeders borsten luchtig over haar schouders
Waarop mijn moeder met een sierlijk hakgebaar
de borsten weer in de oude positie terugbracht
Hopla!
Ojé!
Mijn moeder draait zich om
voor de achterkant van haar gelijk
Mijn broer knielde
Zette zijn handen aan de mond
En bazuinde: Echo
Ojé!
Mijn moeder ging weer zitten
Hopla! Spreidde de benen
En mijn broer hatsjikidee ertussen. En ik Ojé!
Toen riep mijn moeder: hier jij! Ertussen! Ojé!
Daar zaten wij met onze koppen
tussen die 2 kolossale dijen
En mijn moeder riep:
Poppetje gezien?... Kastje dicht... Hopla!
Ojé!...
En nu naar je vader!
Komen we in de kamer
Staat mijn vader daar
Met die blote accordeon
En zegt: zo heren
Wat hebben jullie gezien? Mijn broer zegt:
De echoput van je tweede vrouw
Dus die kon gelijk op kamers gaan wonen
En jij jongen? Ik?...
Ojé!
Ik heb de vagina van uw eega geobserveerd

Ojé!

Toen omhelsde mijn vader mij
Zo temperamentvol...zo Italiaans
Ik voelde me net ongekookte spaghetti
die in de verpakking aan flarden wordt geknepen.
Die omhelzing heeft voor een groot deel
De rest van mijn sexuele leven bepaald.
Tien jaar heeft het geduurd
voor ik na afloop van een feest
een meisje naar huis durfde brengen
Dat wil zeggen
ik fietste zo hard als ik kon
achter haar aan.
Zij had wind mee
en ik had wind tegen
Het is dertig jaar geleden
de nacht van 31 januari
op 1 februari 1953.
En het woei, het woei
Ze was zo bang alleen thuis
en zei: mijn ouders zijn er niet
Wil je bij mij blijven slapen?
Ik wou dat ik mijn broer was geweest
Want dan had ik gezegd: geen punt.
Maar nu dacht ik: Ojé!
Daar stond ik al in de slaapkamer van haar ouders
zij lag aan die kant van het bed
Dus dacht ik:
dan ga ik helemaal aan die kant,
Maar het woei zo verschrikkelijk hard
Dat we tegen
elkaar aan waaiden
Toen begon zij handtastelijk te worden
Ik zei: nee dat wil ik niet
Daar komen ongelukken van....kinderen
Zij zei: We laten God's water over God's akkers lopen
Zette ik de volgende morgen de radio aan:

Bleek héél Zeeland onder water te staan
Over potentie gesproken!
Bleek ze zwanger te zijn
Dat zei ik tegen mijn vader met mijn domme kop
Die zei: Leg het corpus delicti maar even op deze stoel
Ojé!
Hij pakte de accordeon
en baf...die klap heeft de rest van mijn sexuele leven bepaald

Mijn broer begon nu toch flink bloed te verliezen
Niet alleen het broodmes in zijn ribbenkast
Ook de wildschaar, de barbecuepennen en de vleesvork.
Hij was duidelijk stervende
Ik zei: geef mij je horloge.
Had 'ie een keer gekregen
toen 'ie iemand uit
de gracht had gehaald.
Hij zei: hier, het horloge is voor jou
Die man die
ik eruit heb gehaald
had ik er eerst zelf ingeduwd.
Een fout die hulpverleners wel vaker maken.

*(ga naar andere koffer en verwissel kaal pruikje voor een
matrozenpet, hang een matrozenkraag om en steek een sigaret op.
rook als stout jongetje)*

Mamma, waarom mocht ik niet bij opa's crematie zijn?

.....

Oma's begrafenis dat was toch iets heel anders?

.....

Jij had me die banaan zelf gegeven

.....

Ik heb geen prullebakken gezien,

.....

Niemand had mij gezegd dat dat geen zandbak was.

.....

Je had me er toch eerst uit kunnen halen
en dan de kist laten zakken?
Dat vond ik helemaal niet leuk
om onder Oma te liggen
Oma altijd met haar: eet je pruimen op,
eet je pruimen op
Opa was veel liever
Die kon een scheten laten
Met effect!
Hij stuurde ze altijd eerst een keer
door de recreatiezaal van het bejaardenhuis
En een lucht jonge... een lucht...
Daar kon geen zonsondergang tegen op
En een verhalen...
Alleen maar over poep.
Er was een keer een man
die had zijn bretels in de wc laten hangen
Op het kruis van zijn bretels
had 'ie zo'n bruine rakker gelegd
Hij is klaar
doet zijn broek aan
En hop.... zijn bretels over zijn schouders
Kijkt nog een keer achterom. Ojé!
Hoe is dat nou mogelijk?
Komt in de kamer
Zegt tegen zijn vrouw:
Ik geloof dat de wc stuk is
ploft neer in zijn zitkuil...
Flatsjch!...
Het druipt van het plafond weer naar beneden
Ja, zegt zijn vrouw
Ik geloof ook dat de wc stuk is
Accordeon spelen kon Opa ook.
De schetenwals achtermekaar door
en als het niet lukte
klom ik op een stoel
en sprong zo...

op zijn buik

Dan knalden ze er weer uit.

.....

Dat kon ik toch niet weten

dat opa darmkanker had

Dan had ik mijn schoenen uitgetrokken

.....?

Hè? 2 flessen jenever... en dat mocht niet?

Ojé dat wist ik niet

Mocht hij geen alcohol?

Zit er dan jenever in alcohol?

Anders had ik wel sherry of cognac genomen

.....?

Hè? Met een trechter

Nou opa lag plat achterover

als je dan uit een glaasje drinkt

dan krijg je knoeiwerk

Dat weet je zelf best mam

Dus ik heb die oude petroleumtrechter in zijn mond gezet

en de fles in één keer leeg geschonken.

Kijkglas moet vol zijn

.....?

Opa. Die wou spelletjes doen

Wie het langste zijn adem in kon houden

Ik won steeds.

Dan zei opa, ik heb zo'n pijn

Ik dacht

ik geef hem mijn kauwgom

.....?

Ik kreeg zijn pruim...

.....

Opa's pruim is niet vies

Oma's pruimen die waren vies.

Dan zei 'ie tegen mij

je moet mijn neus dichtknijpen

en je hand op mijn mond leggen. Ik zei:

Ja, zo kan ik het ook, opa

Hij zei: ik heb zo'n pijn
Toen zei ik: ik word later een clowntje
Hij zei: Dat kan niet, een clown met een bril,
dat zie ik niet zitten.
Ik zei:
moet je zelf een bril opzetten.
Vond 'ie niet leuk
Toch ben ik een clowntje geworden
Opeens zei hij tegen mij: nu moet je heel lang knijpen
en heel hard drukken.
Dus ik knijp z'n neus dicht
druk mijn hand op z'n mond en na een tijdje....
kon 'ie het met losse handen.
Was 'ie zeker over zijn dooie punt heen.
Ben ik bij 'em gaan zitten
en heb z'n hand gepakt
Ben gaan nadenken
over dat ene verhaal
dat 'ie vertelde
Het enige verhaal waar
geen poep in voorkwam.
Over die jonge accordeonist
in de oorlog
die in spertijd door de stad fietste
en wordt aangehouden
door 2 duitse soldaten
die roepen:
Halt! Mitkommen!
Halt! Meekomen!
Die jongen komt in de kazerne
wordt in de kantine
op een stoel gezet
en die soldaten roepen:
Mach mal Schöne Musik (speel eens iets van James Last)
En die jongen die begint te spelen
Wilhelmus van Nassauwe
Ojé!

Om de een of andere reden
komt dat niet zo bij die Duitsers over.
Zeker omdat ze de tekst niet kennen.
Ze worden boos.
I soldaat loopt weg en komt terug met een klein meisje
In een geel jurkje met zwart haar en zo'n badge op
Die soldaat roept: lässt Ihr tanzen!
Laat haar dansen!
De vingers van die jongen verstijven
Lässt Ihr tanzen und Sie ist frei!
Laat haar dansen en ze is vrij!
Dan kijkt dat meisje naar die jongen en ze lacht.
Door zoveel moed begint het bloed door zijn vingers te jagen
Hij wil een musettewals inzetten
Maar de deur zwaait open
en daar staat een officier en die roept: Scheisse!
Ojé!

Het meisje moet terug naar de gevangenis
en die jongen
wordt naar huis gestuurd.
Hij komt thuis
pakt de accordeon
en slaat hem aan flarden tegen het achterhuis
daarna heeft hij er nooit meer op gespeeld.

Kende jij dit verhaal, mam?
.....
Hè? Wie? Oh, dat wist ik niet
En weet mijn zusje dat?
Ik denk dat als je die dingen weet
dat dan de pijn
minder is.
Dragelijker
.....?
Ik had opa zijn hand vast
die werd alsmaar kouder.

Dus ik dacht
ik gooi er nog een liter jenever in
Maar hij had geen zin meer.
Hij liet het gewoon
langs zijn mond weglopen
Ik dacht:
misschien wil opa wel een sigaartje.
Ik stak een bolknak in zijn mond
en heb er een lucifer bijgehouden
Ojé!...
Maar waarom mocht ik nou niet op opa zijn crematie zijn?

.....

Ben ik daar geweest?
Als enige?
Je wou toch niet zeggen
dat opa nog in dat brandende huis zat hè? Ojé!
Je wou toch niet zeggen dat ik opa vermoord heb?
Dat wou... ik heb opa niet vermoord...
Dat heeft de burgemeester van het dorp gedaan
die vond dat er riolering moest komen
want vooruitgang hou je niet tegen,
of het nou om stront
of om raketten gaat.

Ik heb opa niet vermoord
Dat heeft de voorzitter van de vakbond gedaan
die wist wel een betere penningmeester
alsof het om geld gaat bij de vakbond

Ik heb opa niet vermoord.
Dat hebben zijn kinderen gedaan
Die vonden dat hij lang genoeg
in zijn eigen huis had gewoond.

*(haal uit accordeonkoffer een lijkkleed en leg dit over de geopende koffer
waarin accordeon. Schik aan elke kant een stoel en spreek de dode toe)*

Opa, je wou zelf graag dat spelletje doen
je hebt gewonnen.
Maar als een gesneuvelde soldaat heb je
het zoet der overwinning niet mogen smaken

(accordeon begint te spelen. zing mee)

We zaten samen bij de open haard
Moeder hilde, vader hield zich groot
Er werd weemoedig naar het vuur gestaard
Niemand durfde zeggen: opa is dood
Nee, ze zeiden wat je zeggen moet
Hij wou met jou die bal nog kopen
Gisteren ging het weer zo goed
en nou is het afgelopen
Laat het nooit afgelopen zijn
Nee het mag niet aflopen
Al doet je lichaam nog zo'n pijn
Ik wil met jou die bal nog kopen
Laat het nooit afgelopen zijn

We liepen hand in hand door het plantsoen
Ik zag ons al als bruidegom en bruid
Mijn lippen tuitten al bij voorbaat van haar zoen
Ze durfde niet te zeggen: het is uit
We liepen samen door tot aan het hek
Ik hield voor haar het poortje open.
Ze zei: het klinkt misschien een beetje gek,
maar tussen ons is het afgelopen
Laat het nooit afgelopen zijn
Nee het mag niet aflopen
Al is de liefde nog zo klein
Laat me nog een beetje hopen
Laat het nooit afgelopen zijn

Kinderen zijn hinderen zei vader trots
Zelf heb ik een jongen en een meid
Net ben je bevrijd van poep en kots
Trakteren ze je op hun puberteit.
Je portemonnee ligt omgekeerd
Zeker samen lego kopen
Je vulpen leeg, je video gedemonteerd
Is dit nu eindelijk afgelopen?

Oh laat het nooit afgelopen zijn
Nee, het mag niet aflopen
Ik hou ze nog zo graag een beetje klein
maar oh die disco staat zo open
Laat het nooit afgelopen zijn

(ondertussen heb ik me verkleed als cowboy en zing)

Rolling rolling rolling
Het was die dag weer vroeg dag op de ranch
De ranch die wij de ranch noemden
omdat wij de pest hadden aan
Inrichting voor Mentaal Onaangepasten
op Humanistische grondslag.
En waar dat Humanistisch op sloeg
daar moet je me maar 'es 5 minuten bedenktijd voor geven
We hadden net de jaarlijkse gevechten
om de subsidies achter de rug.
Het werd steeds moeilijker
om je kwantum mentaal onaangepasten
bij elkaar te scharrelen.
Alle tehuizen loerden op dezelfde mensen
om voor een beetje poen in aanmerking te komen.
Ditmaal betrof het gevecht een oud vrouwtje
Het vond plaats in een plantsoen
tegen de boys van Huize Kalkzicht
Huize Kalkzicht heeft zijn leidsman in de Here Jezus gevonden
dus wij hadden een lichte voorsprong.
Want die vogel was in geen velden of wegen te bekennen.
Zeker een schnabbel bij de EO.
Kogels vlogen ons om de oren
en ik zie nog hoe
Handige Harry
onze bezigheidstherapeut
ook voor klussen in het weekend
zich zo in de baan
van het schot werpt
en zijn leven offert voor de goeie zaak

Harry was een fantastische collega
die met een plukje pitriet
een paar afgebrande lucifers
een leeg lucifersdoosje
een paar garenklosjes en wat papiersnippers
een joint kon draaien
waar je helemaal te gek van ging
waar je zo stoned van raakte
dat het verschil tussen
patiënten en verplegers geheel vervaagde
Een fout die hulpverleners wel vaker maken
Ik had die morgen een geweldige spijker in mijn kop
omdat ik de avond daarvoor doorgezakt was
met Spagaat Leni van de bejaardengymnastiek
tevens voor al uw erotische wensen in het weekend
Guitar Johnny van de stervensbegeleiding
ook voor al uw bruiloften en partijen
en met Killing Joe van de afdeling Euthanasie
We zaten zo 'es een beetje te praten
en we vroegen ons gedrieën af
of avontuur nog wel bestond
Om het lot 'es flink te tarten
besloot ik die dag met mijn kudde
een bezoekje te gaan brengen
aan de Huishoudbeurs in Amsterdam.
En om het lot eens extra te tarten
besloot ik
gebruik te maken
van het openbaar vervoer
En ik zie ons nog op de trein stappen
met 3 rolstoelen 8 krukken,
4 dranghekjes en 1 strippenkaart
Want wie er tegenwoordig de trein betaalt
dat mag Joost weten.

(pak paardekop uit koffer en hang die om)

Ik zie ons nog het Centraal Station uitkomen

We rennen naar lijn 4,

ik prop ze er alle 12 in

Ik wil er zelf bij stappen

maar de deurtjes klappen

voor mijn neus dicht

en zij rijden zo voor

mijn snuffert weg

Ik erachter aan:

(muziek Rawhide)

Ik weet nog

dat ik ze 2 haltes verderop

heb ingehaald

1 halte verder moeten we over stappen

Ik denk:

dat gaat me niet weer gebeuren

Ik stap als eerste die tram in

die deurtjes

klappen achter me dicht

en zij blijven met zijn 12ven

op de halte achter

en zij achter mij aan.

Komen we aan bij de RAI

Nou daar kon ik ze rustig hun

gang laten gaan

daar vielen ze niet op

tussen de vingerloze dunschillerdemonstranten

tussen de kruimeldieven

de patjepejers

de huisvrouwen met het schuim op de mond

van de zoveelste Drecht demonstratie

Dàt was niet 1 theelepeltje

Nee héle flessen werden er aan de mond gezet.

Ik scharrel een beetje in die RAI

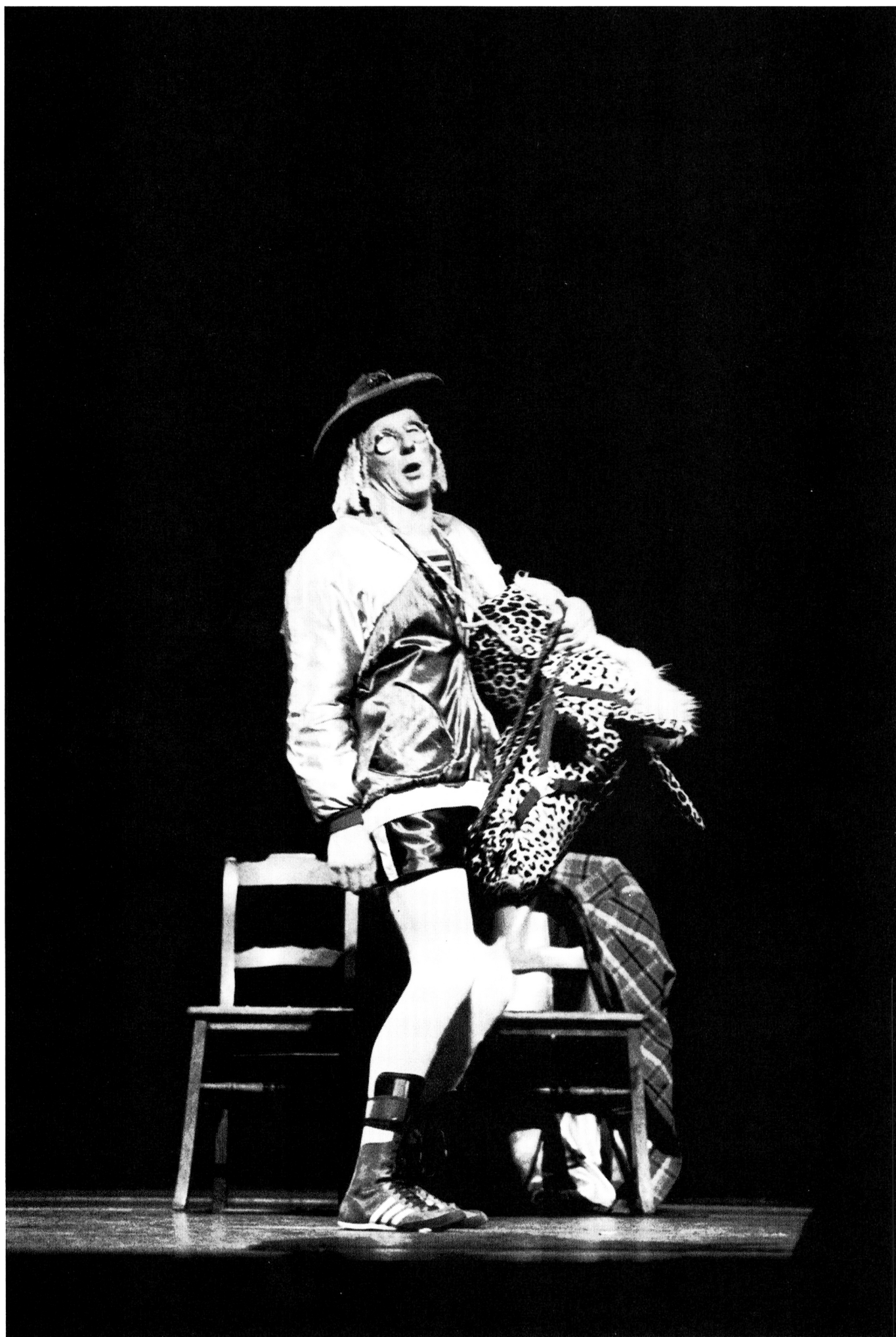
Ik kom terecht in de Westhal
blijkt daar Jumping Amsterdam gaande te zijn.
Ik val gelijk met mijn neus in de barrage.
Komen we bij de sloot
Mijn paard weigert 1 keer,
Hij weigert 2 keer
Ik denk: ik zal hem laten zien
wie hier de baas is.
Een fout die hulpverleners wel vaker maken
Ik spring en ik kom met de voorkant aan de overkant
en de achterkant blijft voor de sloot staan
Van opzij opgezien

Sluitingstijd in de RAI
Ik tel mijn kudde en ik kom niet verder dan 11
We zien nog juist door een raam
hoe één van de mijnen
door een Heilsoldate een kroeg binnen gelokt wordt.
Vuile veedieven!
Ik besluip dat café
Ik gooi de deur open
En geef een strijdkreet
Zij raakt in verwarring
Ik pak de mijne beet en knijp ertussen uit
Toen had ik ze alle 12 weer bij elkaar
maar niet voor lang
want we staan bij een kruispunt
Ik kijk naar links
Ik kijk naar rechts
Ik kijk nog een keer naar links
maar zij waren intussen al overgestoken
Met voor één van hen fatale gevolgen
Daar lag hij onder het voorwiel
van een vuilniswagen
Ik zag gelijk
in zijn ogen
Die wil niet verder.

Ja, beste mensen
dan komt voor een hulpverlener
dat moeilijke moment
waarop hij iemand uit zijn
lijden moet gaan verlossen.
En daarbij worden fouten gemaakt.
Ik zie nog die kleine twinkeling in zijn ogen
die vragende blik van
toe... vertel me dat verhaal nog 1 keer
Ik stop mijn pistool terug in mijn holster
en pak mijn spel kaarten.

(muziek)

Ik zeg: Beste kerel, zoals jij daar nu ligt
heb jij het niet bepaald gemakkelijk
Maar ik heb het ook niet altijd even gemakkelijk gehad
Zo heb ik bijvoorbeeld anderhalf jaar
bij de padvinderij gezeten.
Ik jas een keer klaver met de hopman
zegt hij tegen mij:
als ik de hartentien zie
dan denk ik stomme kaffer
hoe kan je nu ooit
met ruitenacht uitkomen
Als ik de schoppenboer zie
dan denk ik stomme boer
geef me dan een schop onder de tafel
Als ik de klavervrouw zie
dan weet ik dat mijn paard
*(paardekop duikt in denkbeeldige haverzak
ter hoogte van mijn kruis)*
trek begint te krijgen
Ja, hij weet precies waar de
suikerklontjes zitten hoor
Heerlijk vindt 'ie het
En ik vind het zelf ook niet onplezierig
Ik begin er behoorlijk verslaafd aan te raken
Je kan rustig zeggen dat ik aan de horse ben

Ik pak mijn pistool en schiet
Pang!
Pang!!
Schiet ik het linkervoorwiel van die vuilniswagen lek
Op naar het Centraal Station
We stormen het perron op en ik zie nog
hoe de laatste trein daar
voor mijn snuffert wegrijdt.
En daar sta ik
helemaal alleen midden in de nacht
op een godverlaten station.
Helemaal alleen met 11 man en een paardekop.
Ik besloot om met mijn kudde
over de rails
terug naar huis te keren.
Netjes wachten
bij rode stopsignalen,
goed uitkijkend bij onbewaakte
spoorwegovergangen
gleed biels na biels onder onze voeten door.
Een van de mijnen zei:
dit is de langste trap die ik
ooit beklommen heb.
En ik zei: wees maar blij dat de lift niet komt
Uren liepen wij voort
slechts bezeten door 1 enkele
gedachte:

Laatste trein, laatste trein
ooh als je toch eens wist
Laatste trein, laatste trein
hoe ik jou heb gemist

Ik heb om jou te halen
me uit de naad gerend
ik stopte het liefste voor de eerste
op een onbewaakt moment.

Daar verscheen de zon, boven de horizon
en uit pure vreugde schoot ik mijn pistool leeg in de lucht
Uren sjokten we voort
we hadden allang thuis kunnen zijn
als er niet een paar wissels
verkeerd hadden gestaan.
Tenslotte doemde de ranch voor ons op
Daar stonden Spagaat Leni, Guitar Johnny en Killing Joe
en ze vroegen mij: En?
En ik kon niet anders dan toegeven
dat avontuur nog bestond

(muziek Marlboro-tune)

DOEK

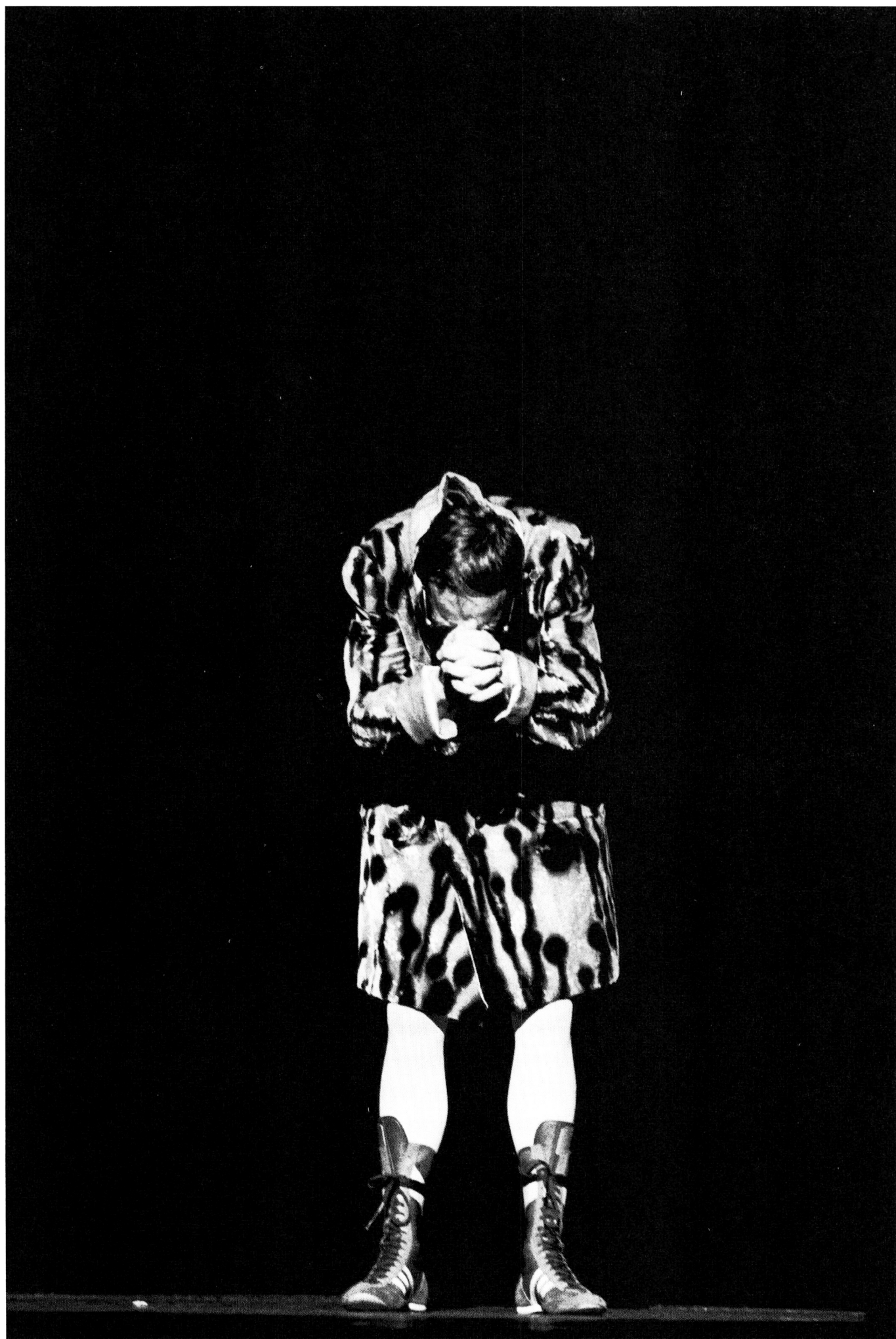
EPILOOG

een spin zit in zijn web
 en denkt aan vloed en eb
 hij denkt als ik de eb zie
 krijg ik dorst en trek in Pepsi
 maar als ik dan de vloed zie
 dan is de dorst plots foetsie
 een spin zit in zijn web
 en hij hoort een merkwaardig gezoem...ZZZZ
 en de spin denkt aha
 het gezoem wordt iets luider...ZZZZ
 en de spin denkt iets luider aha
 het gezoem wordt oorverdovend...ZZZZZZ
 en de spin denkt: dit wordt de grootste vlieg
 die ik ooit in mijn web gevangen heb
 hij kon ook niet weten
 dat het een stofzuiger was
 ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ...plok...
 kugh...kugh
 stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren
 de spin wrijft het stof uit zijn ogen
 hij strekt zijn poot
 prikt zich aan een punaise
 die gister moet zijn opgezogen
 dan gaat hij op zoek naar
 een hoestbonbon
 die eergister moet zijn opgezogen
 komt in een klein tunneltje
 en bij iedere hoestbui
 stoot 'ie zijn kop
 tegen de bovenkant
 en rolt door met een beetje effect
 topspin
 opeens ziet 'ie aan het einde van de tunnel
 een klein beetje licht,
 hij versnelt zijn pas

het licht wordt iets feller
hij begint te rennen
het licht wordt steeds feller
hij rent
hij sprint
het licht wordt daglicht
maar dan: klik...zzzzzzz plok
... kugh... kugh
stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren
dit ritueel herhaalt zich dag in dag uit
op zekere dag is het weer
klik...zzzzzzz...plok kugh... kugh
hij voelt naast zich en schrikt
een spin
een vrouwtjesspin
een spinin
en hij zegt tegen haar
ik breng jou door de tunnel of love
naar het licht
waar je webben kan spinnen
en vliegen kan vangen
hij gaat voorop en zij erachteraan
en het is klik...zzzzzzz plok
de vrouw vangt de klap op
in het begin denkt ze dat dat normaal is
maar na 10 keer zegt ze
mag ik misschien een keer voorop lopen
de man zegt
onzin, laat mij nou maar gewoon
voorop lopen
je weet niet eens waar je heen moet
trouwens ik loop al jaren voorop
maar de vrouw die weigert om nog langer achter te lopen
de man geeft toe
hij zegt
oké ga jij een keer voorop
na de eerste keer, dat de man de klap

heeft opgevangen
zegt hij
goed laten we naast elkaar gaan lopen
hij heeft het al na één keer in de gaten
na een paar dagen is het...klik...klik...morrel...morrel
licht!
de beide spinnen klampen zich krampachtig
aan de binnenkant
van de stofzak vast
deze wordt tegen de muur geslagen
klik...klik...donker
en een ruimte...
de lichtastmatische spin kan opgelucht ademen
ze besluiten om samen een gezin te stichten
elke dag gaan ze met die kleine friemels
de tunnel in
en 's avonds als ze terug zijn
zegt die vader voor het slapen gaan tegen zijn kinderen:
kindertjes...eens in de zoveel tijd hoor je
klik...klik...morrel...morrel
dan wordt het heel licht
dan moet je je
verschrikkelijk goed vast houden
want anders kom je
in de hel
dan vouwen die kinderen hun handen en bidden:
dat we toch maar zo behoudend
mogelijk mogen zijn
zo vasthoudend als maar kan
dat we
ons vooral goed handhaven
omdat we anders in de hel
terecht komen
de vader denkt: aha
maar op een dag klik...klik...morrel...morrel
licht
kietelt bij een van die kleine spinnetjes

een haar
onder zijn linkeroksel
hij raakt zo slap van het lachen
dat hij zich niet vast kan houden
en verdwijnt zo in de hel
's avonds bidden al die kleine spinnetjes
dat we toch maar
nooit zullen lachen
omdat we anders in de hel komen
na een paar dagen
kruipt een spinnetje
de stofzak binnen
en zegt
dat van die hel is allemaal
flauwekul
dat licht daar is precies hetzelfde
als aan het einde van de tunnel
je moet gewoon loslaten
en dan kan je webben spinnen
en vliegen vangen
de vader snoert 'em de mond
en roept
gevaarlijke praatjes!
hier wordt door niemand naar geluisterd
dit wordt door
niemand serieus genomen
als we zo gaan
redeneren ja
ja dan komen we nooit
aan het einde van de tunnel
dan is het heel gauw
met onze samenleving gedaan
maar dat kleine spinnetje zegt
toch is het zo!
oh ja, vraagt de vader
toch laat ik de volgende keer weer los

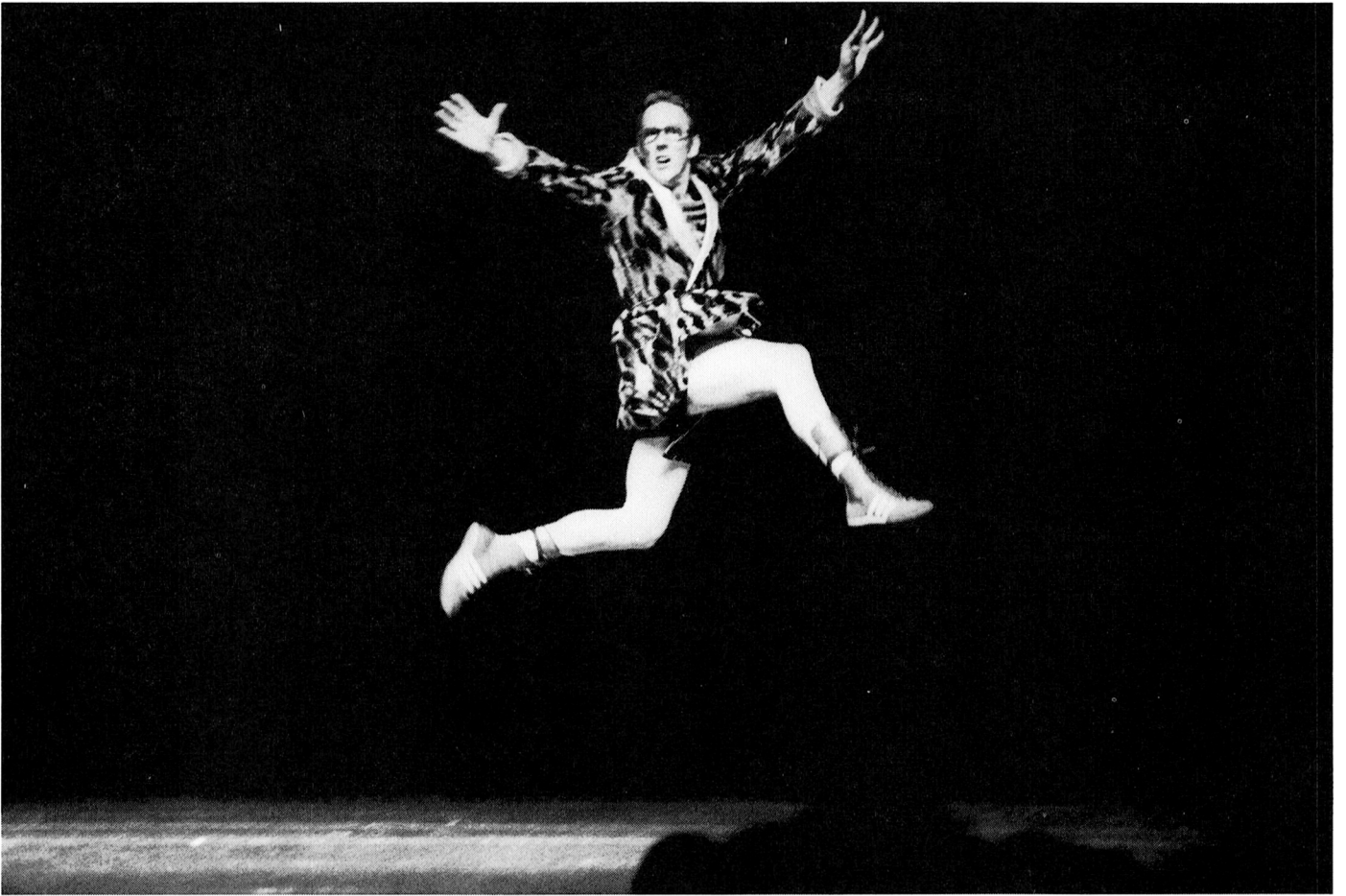

nou, zegt die vader dan zal ik er voor zorgen
dat je je
niet eens meer vast kan houden
leg jij je pootjes
maar op het hakblok
hak hakhak hak hak hak
lalalalalala (*popcorn*)
drie dagen later
klik...klik...morrel...morrel
en ten tweede male
suist het spinnetje naar de hel
's avonds bidden
al die kleine spinnetjes
we zijn zo dankbaar dat we
onze pootjes nog hebben
om ze te kunnen vouwen
maar na een paar dagen
rolt daar een spinnetje zonder poten de stofzak binnen
en roept: toch is het zo!
de vader denkt: stom
stom dat ik zijn tong niet heb uitgerukt
hij komt naar voren en
zegt: wie van jullie hier
in deze maffe stofzak
heeft het gevoel dat deze kleine
gelijk heeft
dan gaan alle pootjes omhoog
voor de laatste keer
hak hak hak hak
handen af van de Tros
de volgende dag
klik...klik...morrel...morrel...
licht!

(muziek *Carmina Burana*)

en daar zwermen alle spinnetjes uit
naar het licht
waar je webben kan spinnen
en vliegen kunt vangen
als je pootjes had gehad
in de stofzak blijft achter, de oude sjagrijnige vader
stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren

en nu nog, vandaag de dag
worden de excursies van spinnekinderen
van het Spinoza Lyceum
langs een oude stofzuiger gehouden
leidsters en leiders leggen uit
dat vroeger
in die stofzak een spinnenkolonie huisde
die dacht dat je helemaal
door die slang moest lopen
om bij het licht te komen
terwijl je simpelweg
kon wachten
totdat de stofzak eens in de zoveel tijd
werd leeggeschud
en al die schoolspinnetjes moeten
daar vreselijk om lachen
dat men zo verkrampt van geest
kan zijn
dat men denkt dat men
het smalle pad moet kiezen
terwijl de brede weg voor je open ligt
dan gaan ze nog een beetje schommelen
en wat wippen
krijgen ze allemaal een suikerspin
en gaan naar huis
in die stofzak blijven achter, de stoffelijke resten
van wat eens vasthoudendheid, handhaverij en
behoudzucht waren
stof zijt gij, en tot stof zult gij wederkeren.

TOEGIFT

(vleugel wordt opgereden)

Wat jammer dat ik daar niet op spelen kan

(zet me achter de vleugel en zing)

Laat het nooit afgelopen zijn

Wie van de twee er ook ontwapenen wil

De ander gaat er steevast tegenin

Altijd hij wil niet en ik wil wel

Niemand durft te zeggen ik begin

Krijgt de één de kolder in zijn kop

Hoeft ie zijn pen maar in de inkt te dopen

Drukt een ander voor hem op de knop

En dan is het afgelopen

Laat het nooit afgelopen zijn

Nee het mag niet aflopen

Al zijn de kansen nog zo klein

Hou het doek nog even open

Laat het nooit afgelopen zijn

Wat fijn
om idioot te zijn
zo weerloos als een clown
die ontwapent door verdriet
roept lach of ik schiet
en ziet hoe gauw
de aap komt uit de mouw

Wat fijn
die idioot te zijn
zo lelijk als de nacht
die met een grote bek
spot met elk gebrek
wie maakt je wat
zolang de wereld om je lacht

Ik ben zo'n idioot
de mensen lachen zich half dood

Dan plotseling een gil
twee barsten in mijn bril

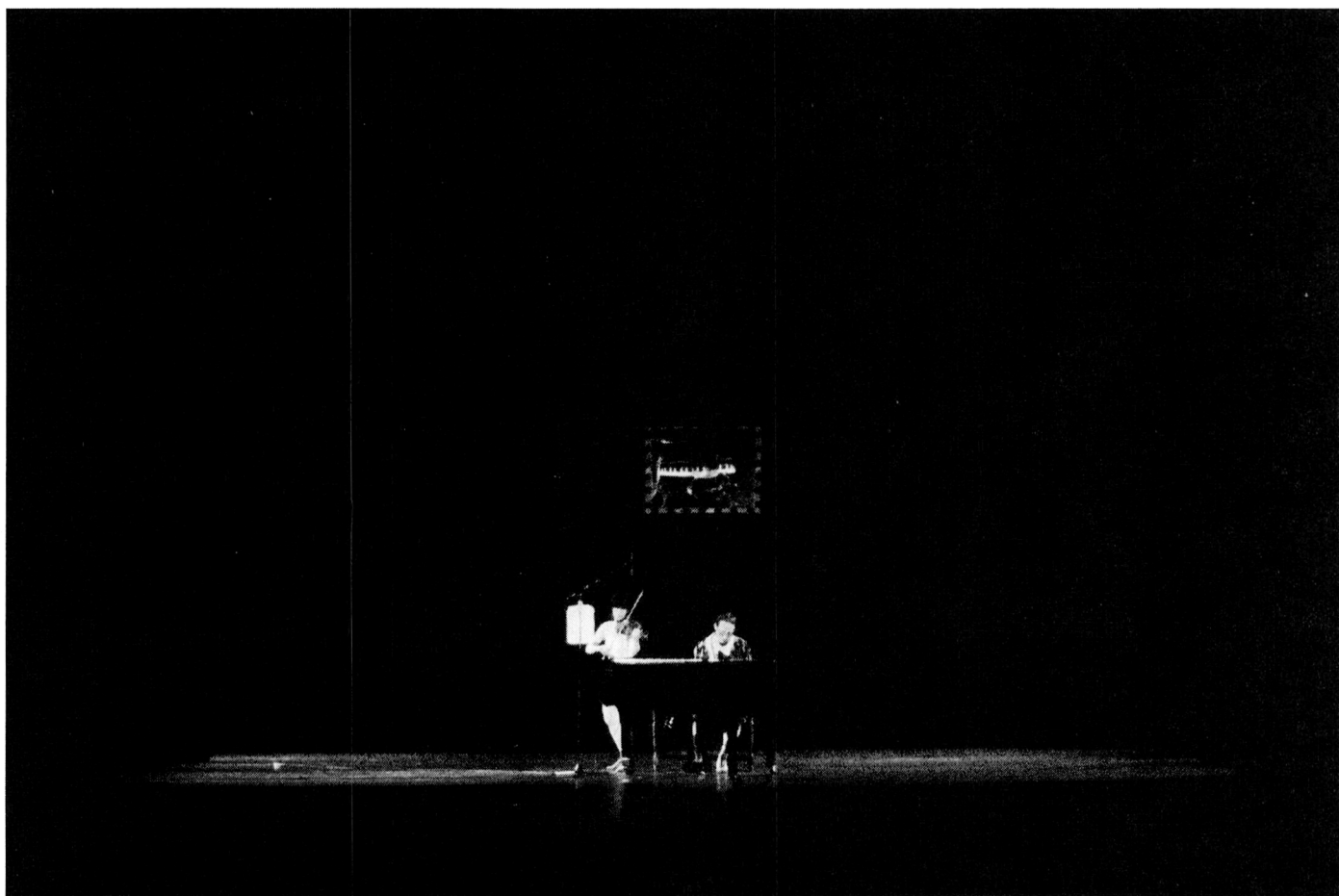
Ik zie dubbel
de zaal ligt dubbel
omdat ik dat wil

Ik zie enkel
de zaal denkt enkel
wat is het verschil

Hé jij
je maakt me bang
omdat je aan mijn lippen hangt
ik voel me net een vlinder
op het bloemetjesbehang

Maar ik vertrouw je
vertrouw je

Wat fijn
om idioot te zijn
wat fijn
zo fijn

DOEK

Credits

Muziek	Willem Breuker, Freek de Jonge, Neil Innes, Bob Dylan, Carl Orff, Ilya Glazunow en Washington/Tiomkin
Arrangementen, mond- harmonica, buisklokken, trains	Willem Breuker
Hoorn	Joop Meijer
Piano, honky tonk, accordeon, orgel, hawaigitaar, string- ensemble	Henk de Jonge
Slagwerk, percussie, horses	Rob Verdurmen
Gitaar, basgitaar	Jan de Hont
Viool	Jan Erik van Regteren Altena Hella de Jonge
Cello	Eduard van Regteren Altena
Opname	Studio Soundpush, Jan Schuurman
Kleding en attributen	Hella de Jonge
Schoentjes	Jopie Huisman
Stoffen	Fa. De Hall, Amsterdam met dank aan Machteld Mulder
Productie	Bart de Groot
Realisatie	Big Boy Productions
Productie assistentie	Barbara Martijn
Geluidstechniek	Frank van der Steen
Lichtontwerp	Bernd Wouthuysen
Apparatuur	Focus/Piet Meekel, Halfweg
Fotografie	Marc Mildner/UPI ANEFO
Grafische vormgeving	Charlotte Fischer
Druk	Hooiberg
ISBN	9061692113
Eerste druk	november 1983

Met dank aan Peter Mayer, Dirk Ayelt Kooiman en Ted Willemsen.

Credits

Teksten	Freek de Jonge
Muziek	Freek de Jonge en Willem Breuker
Arrangementen	Willem Breuker
Musici	Henk de Jonge: piano, accordeon synthesiser, celesta Arjen Gorter: basgitaar Rob Verdurmen: slagwerk, percussie Jan de Hont: gitaar Bernard Hunnekink: trombone Andy Altenfelder: trompet Maarten van Norden: saxofoon Willem Breuker: sopraansax, directie Bart, Frank, Henk, Arjen, Willem Freek: koortjes en effecten
Aankleding	Hella de Jonge, met dank aan Machteld Mulder en Ro Miller
Muziekopnamen	Studio Soundpush, Jan Schuurman
Zaalregistratie	Mira Sound Studio, Gé Voskuilen
Licht, geluid, decor	Frank van der Steen, Bernd Wouthuysen
Productie	Bart de Groot
Realisatie	Big Boy Productions b.v.
Fotografie	Marc Mildner
Foto-omslag	Frank van der Steen, Bernd Wouthuysen
L.P.	Ariola 205242 Opgenomen in De Blauwe Zaal van de Stadsschouwburg te Utrecht
Grafische vormgeving	Charlotte Fischer
Druk	Hooiberg Epe
ISBN	9061692113
Eerste druk	november 1983
Met dank aan	Jop Pannekoek, Els Prins, Wim Koole, Henk Petiet, Piet Meekel, Fa. Parenoo, Jan Melis, Wim Kan, Jan Reys, Maarten Kras en Jopie Huisman voor de tekening van Het Kistje